

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Woord vooraf:

Hiram Edson leefde van 1806-1882 en was één van de meest belangrijkste pioniers van de Zevende Dags Adventisten. Hij was een landbouwer, lekenprediker en leider van de New York groep. Hij is o.a. bekend vanwege zijn aandeel in de introductie van de heiligdomsleer en het onderzoekend oordeel.

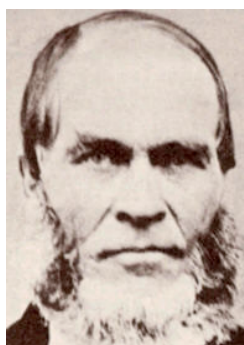
Tevens schreef br. Edson artikelen m.b.t. de zeven tijden of 2520 jaar van gramschap, genaamd “De Tijden der Heidenen” (The Times of the gentiles) uit Lukas 21:24. Deze artikelen zijn in 1856 in een serie van 6 uitgegeven in het magazine “Review and Herald”.

ZIJN Boodschap biedt u deze artikelen aan, vertaald in het Nederlands, om u kennis te laten maken met het Bijbelonderzoek van de pioniers der Zevendedags Adventisten in de tijd rond 1850-1860. U kunt hierin werkelijk ervaren wat het is om pionier te zijn op het gebied van Bijbelonderzoek, namelijk écht onafhankelijk Bijbelonderzoek doen naar tegenwoordige waarheid. Hiram Edson zocht naar Gods plan met Zijn volk in deze wereld en beschrijft in onderstaande artikelen zijn inzicht met betrekking tot de vervulling van de verzameling van Gods volk na een periode van verstrooiing van 2520 jaar.

Hoewel wij ervan overtuigd zijn dat Hiram Edson hierin een groot voorbeeld heeft gegeven voor ons en een rijke schat aan studiemateriaal heeft achtergelaten, zien wij ook onderdelen binnen zijn studie niet geheel volledig zijn. O.a. omtrent de interpretatie van Openbaring 17 (in de latere delen van deze artikelenserie) willen we verwijzen naar de videopresentatie “*ZIJN Boodschap in de Openbaring hoofdstuk 17 deel 1-3*”. Hiram Edson leefde in een tijd waarin hij nog niet volledig zicht kon hebben op de juiste interpretatie van deze profetie. Toch kunnen we enorm veel leren van hoe deze pionier zijn Bijbel interpreteerde en daarin onderzoek deed.

We hopen dat deze vertaling voor u tot grote zegen mag zijn.

De medewerkers van ZIJN Boodschap.

Auteur: Hiram Edson (1806 – 1882)

Vertaling: ZIJN Boodschap

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Review and Herald
3 Januari 1856 – nummer 14

DE TIJDEN DER HEIDENEN
door Hiram Edson

[Het volgende artikel werd enige tijd geleden door broeder Hiram Edson afgegeven; maar wij hebben nog geen tijd gehad het grondig te bestuderen. Veel van de aangevoerde ideeën zijn nieuw en wij denken dat het juist is om ze te publiceren ter overdenking door de broederen, de verantwoordelijkheid van de gepresenteerde standpunten overlatend aan de schrijver, zoals hij ze voorstelt aan broeder White, die het artikel begeleidt.]

Geachte broeder White: Zoals ik heb vernomen is de vraag ontstaan waarom ik niets van mij heb laten horen; ik kan alleen maar zeggen dat ik noodzakelijkerwijs handenarbeid heb gedaan om voor mijn familie te zorgen; ik had daardoor weinig tijd om te lezen of te schrijven, en door deze overmatige zware arbeid had ik geen inspiratie om te schrijven en dus ben ik slecht voorbereid om iets te schrijven waarmee ik de gemeente van dienst kan zijn. Slechts weinig begrip en geestdrift heb ik getoond m.b.t. het werk voor de waarheid, en voor de *Review*, en degenen die de dagelijkse de hitte en lasten hebben gedragen in het bevorderen van de waarheid.

U vroeg mij kortgeleden om voor de *Review* enkele van de belangrijkste punten op te schrijven van mijn lange onvolledige artikel, zoals de bewijzen van het begin en het einde van de zeven profetische tijden, of 2520 jaren van Leviticus 26.

*“Maar indien gij Mij niet zult horen, en al deze geboden niet zult doen; 15 En zo gij Mijn inzettingen zult smadelijk verwerpen, en zo uw ziel van Mijn rechten zal walgen, dat gij niet doet al Mijn geboden, om Mijn verbond te vernietigen; 16 Dit zal Ik u ook doen, dat Ik over u stellen zal verschrikking, toring en koorts, die de ogen verteren en de ziel pijnigen; gij zult ook uw zaad te vergeefs zaaien, en uw vijanden zullen dat opeten. 17 Daartoe zal Ik Mijn aangezicht tegen ulieden zetten, dat gij geslagen zult worden voor het aangezicht uwer vijanden; en uw haters zullen over u heerschappij hebben, en gij zult vlieden, als u iemand vervolgt. 18 En zo gij Mij tot deze dingen toe nog niet horen zult, Ik zal nog daar toe doen, om u **zevenvoudig over uw zonden te tuchtigen**. 19 Want Ik zal de hovaardigheid uwer kracht verbreken, en zal uw hemel als ijzer maken, en uw aarde als koper. 20 En uw macht zal ijdelijk verdaan worden; en uw land zal zijn inkomsten niet geven, en het geboomte des lands zal zijn vrucht niet geven. 21 En zo gij met Mij [in] tegenheid wandelen zult, en Mij niet zult willen horen, **zo zal Ik over u, naar uw zonden, zevenvoudig slagen toedoen**. 22 Want Ik zal onder u zenden het gedierte des velds, hetwelk u beroven, en uw vee uitroeien, en u verminderen zal; en uw wegen zullen woest worden. 23 Indien gij nog door deze dingen Mij niet getuchtigd zult zijn, maar met Mij [in] tegenheid wandelen; 24 Zo zal Ik ook met u in tegenheid wandelen, en **Ik zal u ook zevenvoudig over uw zonden slaan**. 25 Want Ik zal een zwaard over u brengen, dat de wraak des verbonds wreken zal, zodat gij in uw steden vergaderd zult worden; dan zal Ik de pest in het midden van u zenden, en gij zult in de hand des vijands overgegeven worden. 26 Als Ik u den staf des broods zal gebroken hebben, dan zullen tien vrouwen uw brood in een oven bakken, en zullen uw brood bij het gewicht wedergeven; en gij zult eten, maar niet verzadigd*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

worden. 27 Als gij ook hierom Mij niet horen zult, maar met Mij wandelen zult in tegenheid; 28 Zo zal Ik ook met u in heetgrimmige tegenheid wandelen, en **Ik zal u ook zeventvoudig over uw zonden tuchtigen.**” (Leviticus 26:14-28)

Omdat ik nu geen tijd heb om het artikel af te maken, stuur ik u een deel van de onderbroken, onvolledige ideeën zoals ze zijn. **Ik vraag niet van de Review om het direct te accepteren of te bekrachtigen, maar meer om het te onderzoeken en ter inzage voor de broeders;** en wanneer het onderwerp door hen wordt beoordeeld als geschikt voor de gemeente en voor verder onderzoek, dan kan het hierna worden herzien, verbeterd en uitgevoerd in zijn vernieuwde uitvoering.

Maar voordat ik op het onderwerp inga, sta mij toe, kort, een geïnspireerde regel van interpretatie van de profetie aan te halen. God is dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig: Zijn omgang met Zijn schepselen zijn hetzelfde, of eender door de eeuwen heen. Vandaar *“Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering tevoren geschreven,”* Romeinen 15:4. De uiteindelijke bevrijding en toegang van Gods volk tot de beloofde, eeuwige erfenis, is op een gelijke wijze als op de dag dat Israël uit het land Egypte vertrok.

“Daarom zegt de Heere HEERE der heirscharen alzo: Vreest niet, gij Mijn volk, dat te Sion woont, voor Assur, als hij u met de roede zal slaan en hij zijn staf tegen u zal opheffen naar de wijze der Egyptenaren.” Jesaja 10:24.

“Want het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten anderen male Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrië, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee. ... En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel Zijns volks, dat overgebleven zal zijn van Assur, gelijk als Israël geschiedde ten dage, toen het uit Egypteland optoog.” Jesaja 11:11,16.

“Ik zal haar wonderen doen zien, als in de dagen, toen gij uit Egypteland uittoog.” Micha 7:15.

Daarom dat Paulus getuigt:

“En deze dingen zijn geschied ons tot voorbeelden, opdat wij geen lust tot het kwaad zouden hebben, gelijkewijs als zij lust gehad hebben. ... En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn.” 1 Korinthe 10:6,11

“Hetgeen dat er geweest is, hetzelfde zal er zijn; en hetgeen dat er gedaan is, hetzelfde zal er gedaan worden; zodat er niets nieuws is onder de zon. Is er enig ding, waarvan men zou kunnen zeggen: Zie dat, het is nieuw? Het is alreeds geweest in de eeuwen, die vòòr ons geweest zijn. ... Het geen dat geweest is, dat is nu, en wat wezen zal, dat is alrede geweest; en God zoekt het verdrevene.” Prediker 1:9-10; 3:15.

De ondergang van het tijdperk van voor de zondvloed, en de Sodomieten zijn als voorbeelden van de ondergang/vernietiging van de goddelozen in de tijd van het einde van de wereld.

“En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, ... desgelijks ook gelijk het geschiedde in de dagen van Lot, ... even alzo zal het zijn in den dag, op welken de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.” Lukas 17:26-30

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Elia zou komen voordat de grote en vreselijke dag des Heeren aanbreekt (Maleachi 4:5). Met andere woorden, de geschiedenis van Elia is opgeschreven als voorbeeld, niet alleen als voorbereidingsboodschap voor de eerste komst van Christus, door Johannes de Doper voorgesteld, maar het is ook een voorbeeld van de voorbereidingsboodschap voor de tweede komst; een voorbeeld van de stem die roept in de woestijn *“Bereidt den weg des Heeren, maakt recht in de wildernis een baan voor onzen God.”* (Jesaja 40:3).

Voorbeelden als deze zijn er velen, maar deze zijn voldoende; zodat wij mogen begrijpen waartoe wij worden opgeroepen (Jesaja 46:9-10) om te gedenken *“der vorige dingen van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik; Die van den beginne aan verkondig het einde, en vanouds af die dingen, die nog niet geschied zijn;”*

Vroegere dingen die tot voorbeelden zijn gemaakt, zijn bedoeld om ons te helpen de profetieën te begrijpen die op dezelfde manier worden vervuld in de laatste dagen; en dus is het nogal eens het geval dat een voorspelling die vervuld is in de dagen van ouds, bedoeld als voorbeeld voor ons, is opgetekend met betrekking tot een profetie die op eenzelfde wijze vervuld gaat worden in latere dagen. Zie **Jeremia 25**, waar de profeet de val van het oude Babylon voorspelt, dan bijna onmerkbaar over de tijd heen gaat naar de tijd waar hij de val en vernietiging van het grote Mistieke Babylon ziet en voorspelt. **Zonder acht te slaan op dit feit en de bovenstaande regel, zullen sommigen, bij het lezen van deze hoofdstukken en andere soortgelijke voorspellingen, de ondergang en vernietiging van het oude en moderne Babylon met elkaar verwarren, en tot de conclusie komen dat het alles betrekking heeft op het oude Babylon.** Maar met behulp van de bovengenoemde regel kunnen wij onderscheid maken tussen vroegere voorbeelden en hun vervulling in de toekomstige tijden. Jeremia 25:

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is over het ganse volk van Juda, in het vierde jaar van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda (dit was het eerste jaar van Nebukadnezar, koning van Babel); 2 Hetwelk de profeet Jeremia gesproken heeft tot het ganse volk van Juda, en tot al de inwoners van Jeruzalem, zeggende: 3 Van het dertiende jaar van Josia, den zoon van Amon, den koning van Juda, tot op dezen dag toe (dit is het drie en twintigste jaar) is het woord des HEEREN tot mij geschied; en ik heb tot ulieden gesproken, vroeg op zijnde en sprekende, maar gij hebt niet gehoord. 4 Ook heeft de HEERE tot u gezonden al Zijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende (maar gij hebt niet gehoord, noch uw oor geneigd om te horen); 5 Zeggende: Bekeert u toch, een iegelijk van zijn bozen weg, en van de boosheid uwer handelingen, en woont in het land, dat de HEERE u en uw vaderen gegeven heeft, van eeuw tot eeuw; 6 En wandelt andere goden niet na, om die te dienen, en u voor die neder te buigen; en vertoornt Mij niet door uwer handen werk, opdat Ik u geen kwaad doe. 7 Maar gij hebt naar Mij niet gehoord, spreekt de HEERE; opdat gij Mij vertoorndet door het werk uwer handen, uzelfen ten kwade. 8 Daarom, zo zegt de HEERE der heirscharen; Omdat gij Mijn woorden niet hebt gehoord; 9 Ziet, Ik zal zenden, en nemen alle geslachten van het noorden, spreekt de HEERE; en tot Nebukadnezar, den koning van Babel, Mijn knecht; en zal ze brengen over dit land, en over de inwoners van hetzelve, en over al deze volken rondom; en Ik zal ze verbannen, en zal ze stellen tot een ontzetting, en tot een aanfluiting, en tot eeuwige woestheden. 10 En Ik zal van hen doen vergaan de stem der vrolijkheid en de stem de vreugde, de stem des bruidegoms en de stem der bruid, het geluid der molens en het licht der lamp.

11 En dit ganse land zal worden tot een woestheid, tot een ontzetting; en deze volken zullen den koning van Babel dienen zeventig jaren. 12 Maar het zal geschieden, als de zeventig jaren vervuld

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

zijn, [dan] zal Ik over den koning van Babel, en over dat volk, spreekt de HEERE, hun ongerechtigheid bezoeken, mitsgaders over het land der Chaldeeën, en zal dat stellen tot eeuwige verwoestingen. 13 En Ik zal over dat land brengen al Mijn woorden, die Ik daarover gesproken heb; al wat in dit boek geschreven is, wat Jeremia geprofeteerd heeft over al deze volken. 14 Want van hen zullen zich doen dienen, die ook machtige volken en grote koningen zijn; alzo zal Ik hun vergelden naar hun doen, en naar het werk hunner handen. 15 Want alzo heeft de HEERE, de God Israëls, tot mij gezegd: Neem dezen beker des wijns der grimmigheid van Mijn hand, en geef dien te drinken al den volken, tot welke Ik u zende; 16 Dat zij drinken, en beven, en dol worden, vanwege het zwaard, dat Ik onder hen zal zenden. 17 En ik nam den beker van des HEEREN hand, en ik gaf te drinken al den volken, tot welke de HEERE mij gezonden had; 18 [Namelijk] Jeruzalem en de steden van Juda, en haar koningen, en haar vorsten; om die te stellen tot een woestheid, tot een ontzetting, tot een aanfluiting en tot een vloek, gelijk het is te dezen dage; 19 Farao, den koning van Egypte, en zijn knechten, en zijn vorsten, en al zijn volk; 20 En den gansen gemengden hoop, en allen koningen des lands van Uz; en allen koningen van der Filistijnen land, en Askelon, en Gaza, en Ekron, en het overblijfsel van Asdod; 21 Edom, en Moab, en den kinderen Ammons; 22 En allen koningen van Tyrus, en allen koningen van Sidon; en den koningen der eilanden, die aan gene zijde der zee zijn. 23 Dedan, en Thema, en Buz, en allen, die aan de hoeken afgekort zijn; 24 En allen koningen van Arabië; en allen koningen des gemengden hoops, die in de woestijn wonen; 25 En allen koningen van Zimri, en allen koningen van Elam, en allen koningen van Medië; 26 En allen koningen van het noorden, die nabij en die verre zijn, den een met den anderen; ja, allen koninkrijken der aarde, die op den aardbodem zijn. En de koning van Sesach zal na hen drinken. 27 Gij zult dan tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls: Drinkt, en wordt dronken, en spuwt, en valt neder, dat gij niet weder opstaat, vanwege het zwaard, dat Ik onder u zal zenden. 28 En het zal geschieden, wanneer zij weigeren zullen den beker van uw hand te nemen om te drinken, dat gij tot hen zeggen zult: Zo zegt de HEERE der heirscharen: Gij zult zekerlijk drinken! 29 Want ziet, in de stad, die naar Mijn Naam genoemd is, begin Ik te plagen, en zoudt gij enigszins onschuldig gehouden worden? Gij zult niet onschuldig gehouden worden; want Ik roep het zwaard over alle inwoners der aarde, spreekt de HEERE der heirscharen. 30 Gij zult dan al deze woorden tot hen profeteren, en gij zult tot hen zeggen: De HEERE zal brullen uit de hoogte, en Zijn stem verheffen uit de woning Zijner heiligheid; Hij zal schrikkelijk brullen over Zijn woonstede; Hij zal een vreugdegeschrei, als de [druiven] treders, uitroepen tegen alle inwoners der aarde. 31 Het geschal zal komen tot aan het einde der aarde; want de HEERE heeft een twist met de volken, Hij zal gericht houden met alle vlees; de goddelozen heeft Hij aan het zwaard overgegeven, spreekt de HEERE. 32 Zo zegt de HEERE der heirscharen: Ziet, een kwaad gaat er uit van volk tot volk. en een groot onweder zal er verwekt worden van de zijden der aarde. 33 En de verslagenen des HEEREN zullen te dien dage [liggen] van het [ene] einde der aarde tot aan het [andere] einde der aarde; zij zullen niet beklaagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot mest op den aardbodem zullen zij zijn. 34 Huilt, gij herders! en schreeuwt, en wentelt u [in] [de] [as], gij heerlijken van de kudde! want uw dagen zijn vervuld, dat men slachten zal, en van uw verstrooiingen, dan zult gij vervallen als een kostelijk vat. 35 En de vlucht zal vergaan van de herders, en de ontkoming van de heerlijken der kudde. 36 Er zal zijn een stem des geroeps der herderen, en een gehuil der heerlijken van de kudde, omdat de HEERE hun weide verstoort. 37 Want de landouwen des vredes zullen uitgerooid worden, vanwege de hittigheid des toorns des

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

HEEREN. 38 Hij heeft, als een jonge leeuw, Zijn hutte verlaten; want hunlieder land is geworden tot een verwoesting, vanwege de hittigheid des verdrukkers, ja, vanwege de hittigheid Zijns toorns.”

Het is voorspeld dat God een tweede keer Zijn hand zal stellen om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen. M.b.t. dit herstel is er een glorieuze overwinning en voorspoed van Zijn gemeente voorspeld. De wildernis en de dorre plaatsen worden voor hen blij gemaakt, en de woestijn verheugt zich en zal bloeien als een roos, en in de wildernis zullen wateren ontspringen, en stromen in de woestijn; het verdorde land wordt een poel en dorstig land tot waterbronnen, en de wildernis wordt als Eden en haar woestijn als de tuin van de Heere; en zij wordt opgeroepen op te staan en verlicht te worden want haar licht komt en de heerlijkheid des Heeren gaat over haar op, en de heidenen zullen tot haar licht komen, en de koningen tot haar glans. Deze voorspelde overwinning en voorspoed voor de gemeente is een soort voorbode als voorbereiding op de onsterfelijke staat; dus zien wij dat de profeet in **Jesaja 60** bijna onmerkbaar van de overwinning- en voorspoed toestand overgaat in de onsterfelijke toestand. Bij het lezen van dit hoofdstuk verwarren sommigen deze toestand van overwinning en welvaart van de gemeente met de onsterfelijke toestand en kijken uit naar een glorieuze proeftijd na de tweede komst van Christus. De bovenstaande regels en overwegingen zijn nodig bij het lezen van **Jesaja 40** en andere soortgelijke voorspellingen.

Jesaja 40:

“1 Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. 2 Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden. 3 Een stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des HEEREN, maakt recht in de wildernis een baan voor onzen God! 4 Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei gemaakt worden. 5 En de heerlijkheid des HEEREN zal geopenbaard worden; en alle vlees te gelijk zal zien, dat [het] de mond des HEEREN gesproken heeft. 6 Een stem zegt: Roept! En hij zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn goedertierenheid als een bloem des velds. 7 Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des HEEREN daarin blaast; voorwaar, het volk is gras. 8 Het gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid. 9 O Sion, gij verkondigster van goede boodschap, klim op een hogen berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg den steden van Juda: Zie [hier] is uw God! 10 Ziet, de Heere HEERE zal komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht. 11 Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden. 12 Wie heeft de wateren met Zijn vuist gemeten, en van de hemelen met de span de maat genomen, en heeft met een drieling het stof der aarde begrepen, en de bergen gewogen in een waag, en de heuvelen in een weegschaal? 13 Wie heeft den Geest des HEEREN bestierd, en [wie] heeft Hem [als] Zijn raadsman onderwezen? 14 Met wien heeft Hij raad gehouden, die Hem verstand zou geven, en Hem zou leren van het pad des rechts, en Hem wetenschap zou leren, en Hem zou bekend maken den weg des veelvoudigen verstands? 15 Ziet, de volken zijn geacht als een druppel van een

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

emmer, en als een stofje van de weegschaal; ziet, Hij werpt de eilanden henen als dun stof! 16 En de Libanon is niet genoegzaam om te branden, en zijn gedierte is niet genoegzaam ten brandoffer. 17 Alle volken zijn als niets voor Hem; en zij worden bij Hem geacht minder dan niet, en ijdelheid. 18 Bij wien dan zult gij God vergelijken, of wat gelijkenis zult gij op Hem toepassen? 19 De werkmeester giet een beeld, en de goudsmid overtrekt het met goud, en giet er zilveren ketenen [toe]. 20 Die verarmd is, dat hij niet te offeren heeft, die kiest een hout uit, [dat] niet verrotte; hij zoekt zich een wijzen werkmeester, om een beeld te bereiden, [dat] niet wankele. 21 Weet gijlieden niet? Hoort gij niet? Is het u van den beginne aan niet bekend gemaakt! Hebt gij op de grondvesten der aarde niet gelet? 22 Hij is het, Die daar zit boven den kloot der aarde, en derzelve inwoners zijn als sprinkhanen; Hij is het, Die de hemelen uitspant als een dunnen doek, en breidt ze uit als een tent, om te bewonen; 23 Die de vorsten te niet maakt; de richters der aarde maakt Hij tot ijdelheid. 24 Ja, zij worden niet geplant, ja, zij worden niet gezaaid, ja, hun afgehouden stam wortelt niet in de aarde; ook als Hij op hen blazen zal, zo zullen zij verdorren, en een stormwind zal hen als een stoppel wegnemen. 25 Bij wien dan zult gijlieden Mij vergelijken, dien Ik gelijk zij? zegt de Heilige. 26 Heft uw ogen op omhoog, en ziet, Wie deze dingen geschapen heeft; Die in getal hun heir voortbrengt; Die ze alle bij name roept, vanwege de grootheid [Zijner] krachten, en [omdat] Hij sterk van vermogen is; er wordt er niet een gemist. 27 Waarom zegt gij [dan], o Jakob! en spreekt, o Israë! mijn weg is voor den HEERE verborgen, en mijn recht gaat van mijn God voorbij? 28 Weet gij het niet? Hebt gij niet gehoord, dat de eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, noch moede noch mat wordt? Er is geen doorgronding van Zijn verstand. 29 Hij geeft den moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte dien, die geen krachten heeft. 30 De jongen zullen moede en mat worden, en de jongelingen zullen gewisselijk vallen; 31 Maar dien den HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen, en niet moede worden; zij zullen wandelen, en niet mat worden.”

Jesaja 60:

“1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. 2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. 3 En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan. 4 Hef uw ogen rondom op, en zie, die allen zijn vergaderd, zij komen tot u; uw zonen zullen van verre komen, en uw dochters zullen aan [uw] zijde gevoedsterd worden. 5 Dan zult gij het zien en samenvloeien, en uw hart zal vervaard zijn en verwijd worden; want de menigte de zee zal tot u gekeerd worden, het heir der heidenen zal tot u komen. 6 Een hoop kemelen zal u bedekken, de snelle kemelen van Midian en Hefa; zij allen uit Scheba zullen komen; goud en wierook zullen zij aanbrengen, en zij zullen den overvloedigen lof des HEEREN boodschappen. 7 Al de schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden; de rammen van Nebajoth zullen u dienen; zij zullen met welgevallen komen op Mijn altaar, en Ik zal het huis Mijner heerlijkheid heerlijk maken. 8 Wie zijn deze, [die] daar komen gevlogen als een wolk, en als duiven tot haar vensters? 9 Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de schepen van Tarsis vooreerst, om uw kinderen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot den Naam des HEEREN uws Gods, en tot den Heilige Israëls, dewijl Hij u heerlijk gemaakt heeft. 10 En de vreemden zullen uw muren bouwen, en hun koningen zullen u dienen; want in Mijn verbolgenheid heb Ik u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd. 11 En uw poorten zullen steeds openstaan, zij zullen des daags of des nachts niet toegesloten worden; opdat men tot u

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

inbrenge het heir der heidenen, en hun koningen [tot] [u] geleid worden. 12 Want het volk en het koninkrijk, welke u niet zullen dienen, die zullen vergaan; en die volken zullen gans verwoest worden. 13 De heerlijkheid van Libanon zal tot u komen, de denneboom, de beukeboom en de busboom te gelijk, om te versieren de plaats Mijns heiligdoms, en Ik zal de plaats Mijner voeten heerlijk maken. 14 Ook zullen, zich buigende, tot u komen de kinderen dergenen, die u onderdrukt hebben, en allen, die u gelasterd hebben zullen zich nederbuigen aan de planten uwer voeten; en zij zullen u noemen de stad des HEEREN, het Sion van den Heilige Israëls. 15 In plaats dat gij verlaten en gehaat zijt geweest, zodat niemand door [u] henen ging, zo zal Ik u stellen tot een eeuwige heerlijkheid, [tot] een vreugde van geslacht tot geslacht. 16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de borsten der koningen zuigen; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, uw Heiland, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs. 17 Voor koper zal Ik goud brengen, en voor ijzer zal Ik zilver brengen, en voor hout koper, en voor stenen ijzer; en zal uw opzieners vreedzaam maken, en uw drijvers rechtvaardigen. 18 Er zal geen geweld meer gehoord worden in uw land, verstoring noch verbreking in uw landpale; maar uw muren zult gij Heil heten, en uw poorten Lof. 19 De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags, en tot een glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw Sierlijkheid. 20 Uw zon zal niet meer ondergaan, en uw maan zal haar [licht] niet intrekken; want de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen uwer treuring zullen een einde nemen. 21 En uw volk zullen allen tezamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Mijner plantingen, een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde. 22 De kleinste zal tot duizend worden, en de minste tot een machtig volk; Ik, de HEERE, zal zulks te zijner tijd snellijk doen komen.”

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Wij zullen nu het onderstaande onderwerp gaan behandelen, dat we voor nu aanduiden met:

DE TIJDEN DER HEIDENEN, EN DE BEVRIJDING EN HERSTEL VAN HET OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL VANUIT DE ZEVEN TIJDEN BESCHOUWD, OF 2520 JAREN VAN ASSYRISCHE OF HEIDENSE EN PAUSELIJKE GEVANGENSCHAP.

“En JERUZALEM zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn.” Lukas 21:24. Jeruzalem in deze tekst staat synoniem met het heir (volk). Daniël 8:10, 13; zie ook Jesaja 10:5-6. Jeruzalem betekent: “het visioen of vrede bezitten” (Zie Cruden's concordantie). Gods trouwe onderdanen zijn een geboden-houdend volk; zo staat geschreven, (Psalm 119:165) *“Die Uw wet beminnen, hebben groten vrede”*. Dus het volk van God bezit vrede, en daarom is Jeruzalem een karakteristieke naam, veelbetekenend voor het karakter van Gods volk, in tegenstelling met degenen waarvan geschreven staat *“De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.”* Jesaja 57:21. Het was het heir, of Gods volk, die verstrooid waren onder alle naties om vertreden te worden door de heidenen totdat de tijden der heidenen vervuld zouden worden. Wij zullen nu een aantal profetieën citeren die hun toepassing en vervulling hebben op het punt van, en onmiddellijk gevolgd door, de tijden der heidenen.

“11 Want het zal geschieden te dien dagen, dat de Heere ten andere male Zijn hand aanleggen zal om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks, het welk overgebleven zal zijn van Assyrië, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee. 12 En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen van de vier einden des aardrijks. ... 16 En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel Zijns volks, dat overgebleven zal zijn van Assur, gelijk als Israël geschiedde ten dage, toen het uit Egypteland optoog.”

Jesaja 11:11-12, 16.

“Ik zal haar wonderen doen zien, als in de dagen, toen gij uit Egypteland uittoogt.”

Micha 7:15

“Want er zal een dag zijn, waarin de hoeders op Efraïms gebergte zullen roepen: Maakt ulieden op en laat ons opgaan naar Sion, tot den HEERE onzen God. Want zo zegt de HEERE: Roept luide over Jacob met vreugde, en juicht vanwege het hoofd der heidenen; doet het horen, lofzingt en zegt: O HEERE, behoud Uw volk, het overblijfsel van Israël. Zie, Ik zal hen aanbrengen uit het land van het noorden en zal hen vergaderen van zijden der aarde; onder hen zullen zijn blinden en lammen, zwangeren en barenden tezamen; met een grote gemeente zullen zij herwaarts wederkomen. Zij zullen komen met geweën, en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen leiden aan de waterbeken, in een rechten weg, waarin zij zich niet zullen stoten; want Ik ben Israël tot een Vader en Efraïm, die is Mijn eerstgeborene. Hoort des HEEREN woord, gij heidenen, en verkondigt in de eilanden, die verre zijn, en zegt: Hij, Die Israël verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen en hem bewaren als een herder zijn kudde. Want de HEERE heeft Jacob vrijgekocht, en Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen die sterker was dan hij. Dies zullen zij komen en op de hoogte van Sion juichen, en toevloeien tot des HEEREN goed, tot het koren en tot den most, en tot de olie en tot de jonge schapen en runderen; en hun ziel zal zijn als een gewaterde hof, en zij zullen voortaan niet meer treurig zijn.”

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Jeremia 31:6-12

“Och, dat Israëls verlossing uit Sion kwame! Als de HEERE de gevangenen Zijns volks zal doen wederkeren, dan zal zich Jacob verheugen, Israël zal verblijd zijn.”

Psalm 14:7

Vele profetieën, zoals de hierboven genoemden, voorspellen duidelijk een glorieuze overwinning en voorspoed van Gods volk en hun bevrijding en terugkeer van onder de wrede tirannie en slavernij van heidense overheersing over hen.

Het is op deze klasse van profetieën waarop de favoriete theorie van de terugkeer van de Joden en het tijdelijk millennium voor de tweede komst van Christus is gebaseerd. Voor degenen die aan deze standpunten vasthouden, hebben deze klasse van profetieën een verzet gevormd in hun hoofd tegen het idee dat de tweede komst nabij is. Dat deze klasse van profetieën hun vervulling hebben voorafgaand aan, en in directe samenhang met, de tweede komst, geef ik graag toe; want zij voorspellen de voorbereidende tonelen om een volk voor te bereiden op de komst van hun Heere, en dus allesbehalve een geldig bezwaar tegen de nabije tweede komst van de Heere, vormen zij daarentegen, wanneer juist begrepen, een onneembaar bolwerk van de grote waarheid dat de tweede komst voor de deur staat; want wij zullen aantonen in het volgende artikel dat Gods volk van de huidige generatie het overblijfsel vormen die deelgenoot zullen worden van de te verwachten glorieuze bevrijding, overwinning, en voorspoed en heerlijkheden die deze klasse van profetieën garanderen.

Recentelijk is op dezelfde klasse van profetieën de theorie van een komende proeftijd, na de tweede komst van de Heere, gebaseerd. Sommigen die aan deze theorie vasthouden verschuiven de drie engelenboodschap (Openbaring 14:6-12) naar hun verwachte komende proeftijd, en zeggen dat zij daar de Sabbat van de Heere zullen hebben en houden. Sommigen die nu niet de Sabbat houden, geven vrij en eerlijk toe dat de verplichting van het houden van de Sabbat des Heeren in verbinding staat met de vervulling van deze klasse van profetieën waarop hun te komen proeftijd is gebaseerd.

Wij willen degenen liefdevol uitnodigen, die vasthouden aan het toekomstige millennium en proeftijd theorie, openhartig en met een onbevooroordeelde geest, ons te volgen terwijl wij trachten de ware chronologische toepassing en vervulling van deze klasse van profetieën te laten zien, en wij denken dat u, net als wij, dan zult zien dat u zich te midden begeeft van en omgeven bent door alle te verwachten voorrechten en heerlijkheden van de proeftijd die deze klasse van profetieën garanderen. En wanneer u in de voordelen van deze glorieuze waarheid wilt meedelen, gevat in de drie engelenboodschap (Openbaring 14:6-12), en de zegeningen die beloofd worden in het houden van Gods heilige Sabbat in relatie met de vervulling van deze klasse van profetieën, dan is het de hoogste tijd dat u wakker wordt m.b.t. dit onderwerp; want de laatste uitstel tijd van deze proeftijd, gegarandeerd in deze profetieën, zijn bijna voorbij. Dat zal blijken als wij verder gaan.

Hier verwacht ik de vraag: “Voorspelt deze klasse van profetieën DE TERUGKEER VAN DE JODEN?” Hierop antwoorden wij:

“Want Hij is onze Vrede, Die deze BEIDEN EÉN gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende,”

Efeze 2:14.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

“Want er is GEEN onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want Eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen die Hem aanroepen. Want een iegelijk die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.”

Romeinen 10:12-13

“Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.”

1 Korinthe 12:13

“Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije, maar Christus is alles en in allen.”

Kolossenzen 3:11

“Want wij zijn allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch Jood noch Griek, daarin is noch dienstbare noch vrije, daarin is geen man en vrouw. Want gij allen zijt één in Christus Jezus. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.”

Galaten 3:26-29

“En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder den hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden.”

Handelingen 4:12

Toen de ongelovige Joden Abraham claimden als hun vader, zei Jezus tegen hen:

“Indien gij Abrahams kinderen waart, zo zoudt gij de werken Abrahams doen. ... Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen.”

Johannes 8:39-44

Opnieuw zegt Hij:

“... en de (Gods)lasteringen dergenen die zeggen dat zij Joden zijn, maar zijn een synagoge des satans. ... Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge des satans, dergenen die zeggen dat zij Joden zijn, en zijn het niet, maar liegen;”

Openbaring 2:9; 3:9

“Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is, ... maar die is een Jood, die het in het verborgene is;”

Romeinen 2:28-29

“... Want die zijn niet allen Israël, die uit Israël zijn; noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen, maar: In Izak (of Christus) zal u het zaad genoemd worden. Dat is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der belofte worden voor het zaad gerekend.”

Romeinen 9:6-8

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

“Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izak was.” Galaten 4:28

Abraham *“welke een vader is van ons allen. Gelijk geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gesteld.”*

Romeinen 4:16-17

“...indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.” Galaten 3:29

En dat *“...Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;”*

“Want zovele beloften Gods als er zijn (ALLEN beloften), die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.”

2 Korinthe 1:20

Romeinen 11 is één van de sterkste zuilen waarop de constructie van de terugkeer van de Joden is gebouwd. Om de terugkeer van de vleselijke Joden naar het oude Palestina te verdedigen van uit dit hoofdstuk is Paulus tegen Paulus opzetten in bovengenoemde citaten.

In hoofdstuk 11 citeert en baseert Paulus zijn argumenten op Jesaja 59:20-21.

“En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen, en zal de goddeloosheden afwenden van Jacob; En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.” Romeinen 11:26-27

Wanneer deze citaten alleen refereren naar de natuurlijke afstammelingen van Abraham, de letterlijke Joden, dan bewijst het veel te veel; want dan bewijst het de redding van het gehele geslacht. Maar dat kan niet zo zijn. Onze Heere zei tegen de Joden:

“De mannen van Ninevè zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht en zullen hetzelfde veroordelen; ... De koningin van het zuiden zal opstaan in het oordeel met dit geslacht en hetzelfde veroordelen;”

Mattheüs 12:41-42.

En opnieuw:

“... wanneer gij zult zien Abraham en Izak en Jacob en al de profeten in het Koninkrijk Gods, maar ulieden buiten uitgeworpen.”

Lukas 13:28.

De tekst waar Paulus uit citeert in Jesaja 59:20 is als volgt:

“En er zal een Verlosser tot Sion komen, namelijk voor hen die zich bekeren van de overtreding in Jacob, spreekt de HEERE.”

Dit wordt vervuld wanneer de redding van Israël uit Sion is gekomen en WANNEER de Heere de gevangenen van Zijn volk terugbrengt, *“dan zal zich Jakob verheugen, Israël zal verblijd zijn.”* zie Psalm 14:7.

Jesaja vervolgt de profetie door te zeggen:

“Maak u op, wordt verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op...”

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.” Jesaja 60:1-3. Lees voor uzelf vanaf Jesaja 59:20 tot Jesaja 60:16; dan zult u zien dat Paulus en Jesaja het volkomen eens zijn in hun getuigenis dat wanneer God de gevangenen van Zijn volk terugbrengt er geen verschil is tussen Joden en heidenen, maar beiden zijn gelijke deelgenoten aan de heerlijkheid des Heeren wanneer ze opstaan om terug te keren uit hun ballingschap; en waarom ook niet, aangezien de heidenchristenen (die innerlijk Joden zijn) grote deelgenoten zijn in de ballingschap, namelijk vertrappt zijnde onder de voet van en gemarteld door de heidense en pauselijke overheersing wat dezelfde ballingschap is waaruit ze gehaald worden wanneer de Heere Zijn hand voor de tweede maal uitstrekt om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen. Wanneer God Zijn hand voor de tweede keer opheft om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen vanuit de landen waarheen ze zijn verstrooid, stelt Hij een BANIER op, niet alleen voor de Joden, maar voor alle NATIES, en op deze wijze verzameld Hij de verdrevenen van Israël en verzameld de verstrooiden uit Juda vanuit de vier uithoeken van de aarde. Jesaja 11:11-12.

ALLE inwoners van de wereld en bewoners van de aarde worden opgeroepen om te kijken wanneer de banier opgericht wordt en te luisteren wanneer de bazuin zal blazen. Zie Jesaja 18:3. Deze banier is de berg (of regering) van het huis (volk) des Heeren opgericht in de laatste der dagen op de toppen van de bergen en verhoogd boven alle heuvels; en niet alleen de natuurlijke Joden, maar ALLE naties zullen ernaartoe stromen. Zie Jesaja 2:2; Micha 4:1

Ik begrijp dat de oprichting van de berg of regering van Gods volk in de laatste dagen, voorspelt in Jesaja 2 en Micha 4, de oprichting van de Verenigde Staten van Amerika is. Dit punt zal later uitgebreider behandeld worden.

Dit onderwerp, van de terugkeer van de Joden, zou nog uitgebreider kunnen worden voortgezet, maar het bovenstaande moet volstaan, en is, denken wij, voldoende om de oprechten ervan te overtuigen dat de rechtmatige erfgenamen, die delen in de beloften die vervuld worden bij de bevrijding, terugkeren, en de glorieuze overwinning en voorspoed van Gods volk, wanneer Hij Zijn hand voor de tweede maal stelt om hen te herstellen, niet de letterlijke Joden zijn, naar het vlees; maar dat zij komen uit alle naties, geslacht, taal en volk, die Hem vrezen en rechtvaardig handelen. Wij eindigen dit punt door de lezer naar geschikte studies van anderen m.b.t. dit onderwerp door te verwijzen. Zie Advent Review, vol. 5 p.128, 137; vol. 4 p.133-134.

Wij zullen nu de volgende vraag behandelen:

WAARVAN WORDT HET OVERBLIJFSEL HERSTELD WANNEER GOD ZIJN HAND VOOR DE TWEDE MAAL OVER HEN STELT OM HEN TE HERSTELLEN?

Het is erg belangrijk dat wij dit punt goed begrijpen zodat wij tot de juiste conclusies komen in het onderwerp wat wij nu gaan behandelen.

Een tweede keer veronderstelt een eerste keer. De tweede wordt omschreven als zijnde dezelfde aard zoals het was op de dag dat Israël uit het land Egypte werd bevrijd; dus de eerste keer was het herstel of de bevrijding van onder de Egyptische roede of wrede juk van slavernij en onderdrukking; dus het tweede herstel of de bevrijding moet in zijn aard en karakter lijken op de eerste. Dit zullen wij duidelijk gaan zien wanneer wij verder gaan met dit onderwerp.

Wij zeggen dat het overblijfsel hersteld wordt van hun verstrooiing onder de naties van de wereld. *“... van Assyrië, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee.”*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

In dit herstel verzameld God de verdrevenen van Israël, en vergaderd de verstrooiden uit Juda vanuit de vier hoeken van de aarde. Zie Jesaja 11:11,12.

Dit herstel omvat de bevrijding van het heir (Daniël 8:13) van de vertreding. In één woord, is dit het herstel van onder de GRAMSCHAP.

In Jesaja 10:5-6 staat geschreven:

“Wee den Assyriër, die de roede Mijns toorns is, en Mijn GRIMMIGHEID is een stok in hun hand. Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk en ik zal hem bevel geven tegen het volk Mijner verbolgenheid, opdat hij den roof rove, en plundere de plundering, en stelle het TER VERTREDING gelijk het slijk der straten.”

En in vers 12 lezen wij:

“Want het zal geschieden, als de Heere een einde zal gemaakt hebben van al Zijn werk op den berg Sion en te Jeruzalem, (Zijn werk van wraak en gramschap door hen over te geven om vertreden te worden als het slijk in de straten) dan zal ik tehuiszoeken de vrucht van de grootsheid des harten van den koning van Assyrië, en de pracht van de hoogheid zijner ogen.”

De vrucht van de grootsheid des harten van de koning van Assyrië die wordt gestraft aan het einde van de gramschap is ongetwijfeld de laatste in de lijn van opvolgers, dat is het vierde of het Romeinse koninkrijk, die de gramschap van vertreding afsluit. (De pracht van de hoogheid zijner ogen kunnen wij lezen in Daniël 7:8, 20; 11:26-30).

Het verhaal gaat verder in vers 20-27

: “En het zal geschieden te dien dage, dat het overblijfsel van Israël en de ontkomenen van het huis van Jacob niet meer steunen zullen op dien, die hen geslagen heeft, maar zij zullen steunen op den HEERE, den Heiligen Israëls, oprechtelijk. 21 Het overblijfsel zal wederkeren, het overblijfsel Jacobs, tot den sterken God. 22 Want ofschoon uw volk, o Israël, is gelijk het zand der zee, zo zal toch maar het overblijfsel daarvan wederkeren; de verdelging is vastelijk besloten, overvloeiende met gerechtigheid. ... 24 Daarom zegt de Heere HEERE der heirscharen alzo: Vreest niet, gij Mijn volk, dat te Sion woont, voor Assur, als hij u met de roede zal slaan en hij zijn staf tegen u zal opheffen naar de wijze der Egyptenaren; 25 Want nog een klein weinig, zo zal volbracht worden de gramschap, en Mijn toorn tot hun vernieling. ... 27 En het zal geschieden ten zelve dage, dat zijn last zal afwijken van uw schouder en zijn juk van uw hals, en het juk zal verdorven worden om des Gezalfden wil.”

In het volgende hoofdstuk (vers 11-16) lezen wij de profetische beschrijving dat God voor de tweede keer Zijn hand stelt om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen van onder deze gramschap zoals beschreven in het voorgaande hoofdstuk.

Het overblijfsel wordt dan herstelt uit hun heidense overheersing die het vertreden heeft, zij worden hersteld van hun verstrooiing onder de naties op de aarde. In één woord, zij worden hersteld van hun GRAMSCHAP. Een langere lijst van getuigenissen die laten zien waarvan het overblijfsel wordt hersteld lijkt overbodig: het bovenstaande is voldoende. Laten wij goed onthouden dat deze gramschap over Gods belijdend volk kwam en niet over hun verdrukkers. Gods woede en toorn komt over de verdrukkers nadat deze gramschap beëindigd is.

De volgende onderzoeksvraag is:

WANNEER ZAL GOD VOOR DE TWEEDE KEER HET OVERBLIJFSEL MET ZIJN HAND HERSTELLEN VAN DEZE GRAMSCHAP?

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

De wijze man heeft gezegd: (Prediker 3:1) *“Alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd.”* Dat er een bestemde tijd voor de Heere is om voor de tweede maal Zijn hand te stellen en een eind te maken aan de gramschap door hen te herstellen van hetzelfde, komt duidelijk naar voren in verschillende delen van de profetische Schrift. Het wordt genoemd in Psalm 102:14, *“Gij zult U ontfermen over Sion”*. In deze psalm wordt de Jacobs benauwdheid beschreven en met haar kreunen, berouw en geweent, wat speciaal in vers 11 geformuleerd wordt, *“Vanwege Uw VERSTOORDHEID en Uw groten toorn; want Gij hebt mij verheven en mij weder nedergeworpen;”* en in vers 14 troost Jacob zichzelf door te zeggen: *“Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de BESTEMDE tijd is gekomen.”* Leest a.u.b. het gehele hoofdstuk.

In Jesaja 40:1-2 wordt het Jeruzalems bestemde tijd genoemd: *“Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. 2 Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd (bestemde tijd KJV) vervuld is,”*

In Daniël 8:13 worden twee belangrijke vragen gesteld: net als in Mattheüs 24:3. In Daniël 8:14 wordt de eerste vraag m.b.t. het Heiligdom, beantwoord; maar de tweede vraag, hoelang *“het heir ter vertreding zal overgegeven worden?”* blijft onbeantwoord. In vers 16 krijgt Gabriël het bevel *“geef deze (Daniël) het gezicht te verstaan.”* In vers 19 zegt Gabriël tegen Daniël *“Zie, ik zal u te kennen geven, wat er geschieden zal ten einde dezer GRAMSCHAP (d.w.z. het einde van het vertreden van het heir/volk) want ter BESTEMDER tijd zal het EINDE zijn.”* En dus hebben wij een bestemde tijd voor het einde van de gramschap, het einde van het vertreden van het heir; een bestemde tijd om Gods volk, Jeruzalem, te vertroosten; (Jesaja 40:1-2) een bestemde of VASTGESTELDE TIJD om zich over Sion te ontfermen; (Psalm 102:14) een bestemde tijd voor de Heere om Zijn hand voor de tweede keer te stellen om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen van de gramschap of het vertreden worden.

De volgende vraag komt dan op:

WANNEER IS DE BESTEMDE TIJD VAN DE GRAMSCHAP VAN HET VERTREDEN AFGELOPEN?

Advent gelovigen veronderstelden in het algemeen dat het einde van de bestemde tijd van de gramschap van Daniël 8:19 verwijst naar vers 14, de 2300 avonden en morgens. Maar dit is duidelijk een vergissing; want de 2300 dagen zijn gegeven met een ander doel. Zij werd gegeven als antwoord op de eerste vraag m.b.t. het Heiligdom. De bewijzen zijn onmiskenbaar dat de 2300 dagen eindigden in 1844. Maar in dat jaar was er geen historische gebeurtenis dat op enigerlei wijze zou kunnen voldoen aan de opvallende voorspelling m.b.t. de bevrijding en het herstel van het overblijfsel van de gramschap van het vertreden.

Het is opmerkelijk dat ten tijde dat Gabriël tegen Daniël zei *“Zie, ik zal u te kennen geven, wat er geschieden zal ten einde dezer gramschap; want ter bestemder tijd zal het einde zijn”*, er geen bestemde tijd is gegeven om de duur van de gramschap bekend te maken, behalve dan de zeven profetische tijden van Mozes; dus Gabriël kan niet anders verwezen hebben dan naar de bestemde tijd van de zevenvoudige straf door Mozes voorspelt. Leviticus 26. Dit wordt duidelijk wanneer wij Gabriël volgen in zijn opdracht en aflossing van zijn belofte om Daniël het gezicht te doen verstaan, en te laten weten wat er geschieden zal in het einde van de gramschap.

Toen God Zijn volk verlost had van de scepter van Egypte en het juk van hun wrede en harde slavernij afgeworpen had, verklaarde Hij aan hen Zijn verbond waarin Hij hen beval deze na te leven, namelijk de tien geboden, en Hij schreef ze op twee stenen tafelen, (zie Deuteronomium

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

11) gepaard gaande met beloften van grote zegeningen en voorspoed op voorwaarde dat zij ze ALLE zouden navolgen. Maar in geval ze afvallig zouden worden en niet ALLE tien geboden zouden houden dreigt Hij hen zevenvoudig meer te straffen voor hun zonden, die een toevoeging betekende van de 400 jarige bestraffing in Egypte. Zeven profetische tijden meer is een beetje minder dan zeven maal 400 jaren.

Hij dreigde de trots te breken van hun macht (of regering); of volgens Jesaja 7:8, zij moesten verbroken worden, dat het geen volk zij (of natie). Hij dreigde hun land te verwoesten en hun vijand daarin te laten wonen, en hun steden te verwoesten en hun te verstrooien onder de heidenen, en een zwaard over hen te brengen die de kritiek op Zijn verbond zou wreken, en dus zou Hij hen zevenvoudig tuchtigen voor hun zonde.

Uit het bovenstaande blijkt dat de zeven profetische tijden betrekking heeft op de tijd van hun verstrooiing, de tijd van de verstrooiing van de macht van het heilige volk. De zeven tijden bestrijken de gramschap van de vertreding en vormen de bestemde tijd die het einde daarvan laten zien.

De tijd, tijden en een halve tijd, van de profetie van Daniël en Johannes is een deel van de gramschap of tijd van vertreding, en wordt uitgelegd in Openbaring 12 als de 1260 dagen en in hoofdstuk 13 als de 42 maanden, dat is, profetisch gezien, 30 dagen in een maand, er zijn 42 maanden keer 30 is 1260 dagen. 12 maanden in een jaar, wordt drie en een half jaar of 1260 dagen, iedere dag symboliseert een omwenteling van de aarde om de zon oftewel één jaar, samen totaal 1260 jaren. Dus de drie en een halve tijd, die 1260 jaren zijn, wanneer twee keer geteld, maakt de zeven tijden of 2520 jaren, wat de duur van deze gramschap en gevangenschap van Gods volk betekent.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Review and Herald

10 januari 1856 – Nummer 15

**EEN OVERDENKING VAN DE TIJDEN DER HEIDENEN, EN DE BEVRIJDING EN HERSTEL VAN HET
OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL UIT DE ZEVEN TIJDEN, OF 2520 JAREN VAN ASSYRISCHE OF HEIDENSE
EN PAUSELIJKE GEVANGENSCHAP**

Door Hiram Edson – (vervolg)

De weg is nu bereid om het volgende vast te stellen,

HET BEGIN EN HET EINDE VAN DE ZEVEN TIJDEN OF 2520 JAREN.

Het boek van Daniëls visioenen was gesloten en verzegeld tot de tijd van het einde. Een correct begrip van een groot deel van dit geïnspireerde boek was eeuwen lang verborgen om openbaar gemaakt te worden op het juiste tijdstip. Zie Kolossenzen 1:26: *“Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen.”*

De Advent kaart van 1843 is, zonder twijfel, ingedeeld op bevel van Gods raadgeving; maar een volkomen kennis in het begrijpen van alle delen van de geïnspireerde inhoud was toen nog niet bereikt; kennis neemt nog steeds toe. Het is duidelijk dat God het gepast vond een fout in sommige cijfers op de 1843 kaart toe te staan, maar voor verstandige doeleinden die fout verborg totdat de juiste tijd gekomen was om de fout te ontdekken.

Er was geen fout in de cijfers op de kaart over het begin van de 2300 dagen, en er moet ook, noodzakelijkerwijs, harmonie zijn in de data van 1260, de 1290 en de 1335 dagen met de 2300 dagen. Deze waren allemaal correct. Het is waar dat er een fout lag in het verstand of geloof en onderwijs van de Adventgelovigen in het dateren van het begin van de 2300 dagen van de eerste maand van 457 v.Chr., maar deze fout stond niet op de kaart. 457 v.Chr. is het juiste jaar waar vanaf de 2300 dagen gerekend moeten worden; 457 en 1843 volle jaren bij elkaar opgeteld vormt samen precies 2300 volle jaren; dus was op de kaart geen fout in deze cijfers. En als ik de tijd begrijp waarvan de engel zwoer in Openbaring 10:5-6 dat er geen tijd meer zou zijn, dat daar alle profetische tijden mee bedoelt worden, en dat dit getuigenis is gegeven, en dat de meest plechtige eed werd vervuld in de tijd van de tiende van de zevende maand beweging in 1844; daarom geloof ik dat alle profetische tijden toen zijn geëindigd, en geen van hen tot voorbij dat punt kan reiken.

Maar aangezien er geen historische gebeurtenissen plaatsvonden in 1843-44, die in enig opzicht de vervulling van het einde van de zeven tijden kon beantwoorden, of de 2520 jarige gramschap of gevangenschap van Gods volk, en zeker een keer zou brengen in hun gevangenschap toen de bestemde tijd werd bereikt, moest ik noodzakelijkerwijze concluderen dat er een vergissing moet zijn geweest op de kaart in het jaartal 677 v.Chr., als het punt waarvan af de zeven tijden zijn gerekend, of de 2520 jaren gramschap over Gods volk. En aangezien deze periode niet kon reiken tot na 1843-44, is de conclusie onweerlegbaar dat de voorzegde periode beëindigd moet zijn enige tijd vóór 1843-44. Daarom voel ik mij vrij om naar andere gebeurtenissen te zoeken buiten, en voorafgaand aan, het meevoeren van koning Manasse van Juda naar Babylon in 677 v.Chr. waarvan af de zeven tijden kunnen worden berekend, en naar bijbehorende historische gebeurtenissen die de beëindiging en het bestemde einde van de gramschap aanduiden. De gebeurtenis waarvan af deze periode van gramschap voor Gods volk gerekend moet worden is het verbreken van *“de hoogvaardigheid uwer kracht”*, het uitroeien van hun regering en het

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

afvoeren in gevangenschap naar het land van hun vijand, voorspeld in Leviticus 26, genoemd in Daniël 12, het *“verstrooien van de hand des heilige volks”*.

Efraïm, in de profetie van Jesaja 7:8. omvat de tien stammen, die in opstand kwamen tegen het huis van David en kozen hun eigen lijn van koningen die over hen regeerden vanuit Samaria. Deze tien stammen werden Israël genoemd, en hun koningen, de koningen van Israël, in tegenstelling tot de stam en koningen van Juda.

In deze profetie van Jesaja 7:8 wordt voorspeld dat binnen 65 jaren (niet aan het einde – maar BINNEN) EFRAÏM (niet Juda) verbroken zal worden, dat het geen volk meer zal zijn. Manasse was koning van Juda, dus niet hij, noch de stam van Juda, wordt bedoeld in deze profetie; en vandaar staat er geschreven in 2 Koningen 17, wanneer Efraïm of Israël werd verbroken, en de Heere hen overdroeg in de handen van de rovers en hen wegdeed van voor Zijn aangezicht, ALLEEN de stam Juda overbleef. Ook David spreek in Psalm 78 over dezelfde gebeurtenis, waar hij een verslag geeft van de zonden van Israël die de Heere te tartten zodat Hij verbolgen werd en Israël zeer verafschuwde, zodat Hij de tabernakel in Silo verliet, de tent die Hij in het midden van hen plaatste, en Hij droeg Zijn sterkte over in GEVANGENSCHAP, en Zijn heerlijkheid in de hand van de vijand. Hij gaf Zijn volk over aan het zwaard, en was verbolgen tegen Zijn erfenis. Hij verwierp de tent van Jozef en koos niet de stam EFRAÏM, maar verkoos de stam Juda, de berg Sion die Hij liefhad.

Zo hebben wij de verklaring van twee getuigen waarvan gezegd wordt dat het waarheid is, dat de stam Juda op dat moment werd vrijgesteld van in ballingschap gaan. En waarom werden ze vrijgesteld? Wij antwoorden, omdat er geschreven staat (Genesis 49:10) *“De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt.”* Uit de bovengenoemde drie belangrijke getuigenissen is het duidelijk dat het wegvoeren van Manasse, koning van Juda, onder de doornen, en geboeid naar Babylon in 677 v.Chr., niet de gebeurtenis noch het punt kan zijn waarvan af de zeven tijden gerekend kan worden. Verder staat geschreven dat Manasse zichzelf vernederde en werd hersteld in Juda en regeerde in Jeruzalem tot de dag van zijn dood en werd daarna opgevolgd door zijn zoon; en wij hebben een verslag van de voortdurende opvolgingen van de koningen van Juda. Hier zal misschien degene die bezwaar maakt Hosea 5:5 citeren: *“en Israël en Efraïm zullen vallen door hun ongerechtigheid; ook zal Juda met hen vallen.”* Het is waar dat Juda gevallen is met Israël en Efraïm; dat ze verstrooid zijn onder de natiën van de wereld; maar ze zijn niet gevallen op hetzelfde moment, indien hun val het gebroken zijn van een volk of natie betekent. *“Met hen vallen”*, kan ook 'op dezelfde manier' betekenen. Dat het niet altijd betekent 'op hetzelfde tijdstip' is duidelijk. Paulus zegt in 1 Thessalonicenzen 4:14: *“alzo zal ook God degenen die ontslapen zijn in Jezus, wederbrengen met Hem.”* dat betekent dat ze op dezelfde manier zullen opstaan uit de dood of slaap als Christus, maar niet op hetzelfde moment. Dit zal duidelijker worden wanneer wij Jesaja 26:19 lezen: *“Uw doden zullen leven, ook mijn dood lichaam, zij zullen opstaan. Waakt op en juicht, gij, die in het stof woont, ...”*

Door de voorgaande overwegingen zijn wij onvermijdelijk afgedreven van de wegvoering van Manasse, koning van Juda, geboeid naar Babylon in 677 v.Chr., als het punt waar vanaf de zeven tijden gerekend worden, en zijn noodzakelijker wijs gedwongen het tijdstip van het breken van Efraïm als volk of natie te nemen als punt waar vanaf de zeven tijden of 2520 jaren gevangenschap van Gods volk gerekend dienen te worden. Het verslag vinden wij in 2 Koningen 17.

In Jesaja 10: 5-6 lezen wij: *“Wee den Assyriër, die de roede Mijn toorns is, en Mijn grimmigheid is een stok in hun hand. Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk en Ik zal hem bevel geven*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

tegen het volk Mijner verbolgenheid, opdat hij den roof rove, en plundere de plundering, en stelle het ter vertreding gelijk het slijk der straten.” In 2 Koningen 17, hebben wij het geïnspireerde verslag van de vervulling van deze voorspelling, dat zonder twijfel het punt is waar vanaf het vertreden van het volk in het slijk der straten gerekend moet worden.

In vers 4 leren wij dat de koning van Assyrië Hosea, de koning van Israël, mee nam en hem opsloot in de gevangenis. Vers 5 en 6 lezen we: *“Want de koning van Assyrië toog op in het ganse land; ja, hij kwam op naar Samaria en hij belegerde haar drie jaren. 6 In het negende jaar van Hosea nam de koning van Assyrië Samaria in en voerde Israël weg in Assyrië en deed hen wonen in Halah en in Habor, aan de rivier Gozan en in de steden der Meden.”*

Vers 24: *“De koning nu van Assyrië bracht volk van Babel en van Chuta en van Avva en van Hamath en Sefarvaim, en deed hen wonen in de steden van Samaria, in de plaats der kinderen Israëls; en zij namen Samaria erfelijk in en woonden in haar steden.”* In de verzen 22-23 staat geschreven: *“Alzo wandelden de kinderen Israëls in alle zonden van Jerobeam, die hij gedaan had; zij weken daarvan niet af, 23 totdat de HEERE Israël van Zijn aangezicht wegdeed, GELIJK als Hij gesproken had door den dienst van AL Zijn knechten, de profeten; ALZO werd Israël weggevoerd uit zijn land naar Assyrië, tot op deze dag.”* Dus in **2 Koningen 17 zien wij het geïnspireerde verslag van de**

vervulling van God zoals Hij gesproken heeft door Zijn knecht Jesaja, hoofdstuk 10:5-6, en door Mozes in Leviticus 26 en door David in Psalm 78:59-62, en 1 Koningen 14:15-16. Het is in feite de geïnspireerde historische geschiedenis van de vervulling van wat God gesproken heeft door AL Zijn knechten de profeten over dit punt, dat Israël overgegeven zou worden in gevangenschap en onder de voet vertreden zou worden door de heidenen gelijk het slijk der straten.

De geldigheid van het bovenstaande getuigenis kan niet ongeldig verklaard of aangevallen worden; er kan dus geen ruimte meer zijn voor verdere twijfel over dit zo duidelijke punt. **Dit is dus de geïnspireerde historische gebeurtenis; en zijn chronologie, dat is 723 v.Chr., het punt waar vanaf de 2520 jaren ballingschap gerekend moeten worden.** In plaats van de berekening vanaf Manasse, Koning van Juda, 677 v.Chr., rekenen wij vanaf het moment van opsluiten en gebonden worden in de gevangenis van Hosea, koning van Israël, in 723 v.Chr..

Dit was 19 jaren na de profetie van Jesaja, beschreven in hoofdstuk 7:8, dat was 742 v.Chr.; dus Efraïm werd verbroken, “dat het geen volk zij”, letterlijk binnen 65 jaren. Van welk punt in het jaar 723 v.Chr. wij ook rekenen, hetzelfde overeenkomend punt in het jaar 1798 moet worden bereikt om de 2520 jaren vol te maken; dat geldt ook voor de 2300 dagen, gedateerd vanaf het voorjaar van 457 v.Chr. en eindigt in het voorjaar van 1844 n.Chr.. Het jaar 723 v.Chr. is het echte begin en 1798 is het echte eindpunt van de 2520 jaren ballingschap van Gods volk. En wij hebben een historische verslag van een overeenkomende gebeurtenis dat zich voordeed in het jaar 1798, dat perfect beantwoord aan de voorspellingen van de profeten die de gebeurtenissen voorspelden die het einde markeren van de 2520 jaren gramschap en ballingschap.

Het is een bekende waarheid en gelezen door alle mensen dat in het jaar 1798 het pauselijke juk werd verbroken, de heerschappij van de kleine hoorn, het pausdom (Daniël 7:26), werd weggenomen, hij werd verdelgd en vernietigd tot de tijd van het einde; en het resultaat was een door de hemel gedoogde godsdienstvrijheid. De heiligen bevinden zich niet langer onder het knellende pauselijke juk. Zij zijn niet onder, maar vrij van de pauselijke dictatuur. God is getrouw aan Zijn woord: *“Ja, Ik zal u rukken uit de hand der bozen, en Ik zal u verlossen uit de handpalm der tirannen.”* Jeremia 15:21.

En opnieuw in Jeremia 31:11: *“Want de HEERE heeft Jacob vrijgekocht, en Hij heeft hem verlost uit*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

de hand desgenen die sterker was dan hij.” En sindsdien zijn ze niet meer overgeleverd, ook is er geen voorspelling dat hen zal overleveren in de handen van een ander onderdrukker; maar wij hebben positieve geïnspireerde getuigenissen van het tegendeel. Jesaja 14 bevat een profetisch verslag dat God Israël opnieuw verkiest (dat is de tweede maal) en hen rust geeft van hun smart, en angst, en harde slavernij, waar ze moesten dienen. *“Dan zult gij deze spreuk opnemen tegen den koning van Babel, en zeggen: Hoe houdt de DRIJVER op! Hoe houdt de goudene op!”*(vers 4) (kanttekening: de afperser van goud eindigt). *“De HEERE heeft den STOK der goddelozen gebroken, den scepter der heersers. Die de volken plaagde in verbolgenheid met een plaag zonder ophouden, die in toorn over de HEIDENEN heerste, die wordt vervolgd zonder dat het iemand afweren kan. De ganse aarde rust, zij is stil; zij maken groot geschal met gejuich. Ook verheugen zich de dennen over u, en de ceders van Libanon (deze vertegenwoordigen figuurlijk Gods volk; zie Ezechiël 17:2-5, 12-13) zeggende: Sinds gij daar nederligt, KOMT NIEMAND TEGEN ONS OP, die ons afhouwe. .... Uw hovaardij is in de hel nedergestort met het geklank uwer luiten; de maden zullen onder u gestrooid worden en de wormen zullen u bedekken.”* Jesaja 14:3-8,11. De wormen duiden op een langdurig proces; samenvallend met de verwoesting genoemd in hoofdstuk 10:10-23; Daniël 7:26. Het bovenstaande geïnspireerde getuigenis duidt erop dat sinds de gevangennamen in het jaar 1798 van de pauselijke koning van het mystieke Babylon, geen verwoester tegen Gods volk is opgekomen; dat wil zeggen, ze zijn niet opnieuw onder het knellende juk van een onderdrukker gebracht om vertreden te worden; dus dit overtuigende geïnspireerde bewijsmateriaal duidt erop dat de gramschap van de vertreding in het jaar 1798 eindigde. Omdat het teveel ruimte in beslag neemt om het hele hoofdstuk van Jesaja 14 af te drukken adviseren wij het voor uzelf in de Bijbel te lezen.

Het feit dat de zeven profetische tijden van de heidense overheersing van het vertreden van Gods volk werden vervuld en eindigden met de val van het pausdom in 1798, wordt ook bevestigd door het geïnspireerde getuigenis van de Nieuwtestamentische schrijvers. Mattheüs en Markus stellen vast dat de tekenen van de tweede advent voor de deur staan. Namelijk, de verduistering van de zon en de maan, etc. onmiddellijk na de verdrukking van de pauselijke vervolging. En **Lukas plaatst dezelfde tekenen daar waar en wanneer de tijden der heidenen vervuld zijn; waar ook de vertreding van Jeruzalem, de gemeente of Gods volk, eindigt. Zie Lukas 21:24-25.** In de getuigenissen van Mattheüs, Markus en Lukas worden dus de vervulling van de tijden der heidenen, en de vertreding van Jeruzalem (Gods volk), en de ondergang van het pausdom, en het einde van de dagen der verdrukking gezien, en doen zich allen voor op één punt.

Wanneer er nog enkelen geneigd zijn te denken dat Jeruzalem (Lukas 21:24) nog slaat op de oude stad Jeruzalem, bestaande uit woonhuizen, in het oude Palestina, dan delen wij u mede dat de naam Jeruzalem geschreven staat op Gods volk; (zie Openbaring 3:12) zij worden de stad Gods genoemd, het Sion van den Heilige Israëls, Jesaja 60:14. Jeruzalem vertreden door de heidenen, Lukas 21:24.

Wanneer de tijden der heidenen vervuld zijn, de bestemde tijd van de vertreding is bereikt, wordt hetzelfde Jeruzalem met de volgende woorden aangesproken: *“Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden.”* (d.w.z.: vertrappt onder de voet van de heidenen voor 1260 jaren, 2x) *“O Sion, gij verkondigster van goede boodschap, klim op een hoge berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg den steden van Juda: Zie,*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

hier is uw God.” Jesaja 40:1-2, 9.

Veel meer zou gezegd kunnen worden op dit punt, maar wij denken dat het bovenstaande voldoende is. Wij denken dat niemand, in deze tekst, niet zal kunnen zien dat de naam Jeruzalem moet worden toegepast op de gemeente en Gods volk.

Dat de zeven tijden der heidenen, en de gramschap van de vertreding eindigt met de val van het pausdom in 1798 wordt ook duidelijk bevestigd en uiteengezet in het 7e en 12e hoofdstuk van Daniël.

In Daniël 8:13, worden er twee vragen gesteld. Dit hebben wij eerder bevestigd. Wij zullen nu de tekst lezen, maar de vraag of onderzoek m.b.t. het Heiligdom weglaten. *“Tot hoelang zal dat gezicht van het gedurig (heidendom) en van de verwoestende afval (pauzdom) zijn, dat zo het heiligdom als het heir ter vertreding zal overgegeven worden?”* De vraag noemt en onthult de middelen; namelijk het heidendom en pausdom, die het gehele werk van vertrappen onder de voet van het “heir” tot stand brengen. Drie en een halve tijd wordt toegewezen aan het pausdom, dan blijft de andere drie en een halve tijd over voor het heidendom. Jesaja 40:2 getuigt dat wanneer de bestemde tijd voor Gods volk, Jeruzalem, beëindigd is dat *“zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden.”* dat is, drie en een halve tijd of 1260 jaren, dubbel geteld, wordt evenredig verdeeld tussen het heidendom en het pausdom.

Het is niet aannemelijk te veronderstellen dat het heidendom slecht een deel volbracht heeft van haar toegewezen 1260 jaren, voordat het plaats maakte voor, en werd opgevolgd door, het pausdom; en wanneer het pausdom haar 1260 jaren vervuld heeft, dat zij plaats maakte voor haar voorganger het heidendom, om een deel op te vullen van haar aangewezen 1260 jaren; de feiten in dit geval verbieden een dergelijk idee. Het heidendom is in de negentiende eeuw geen nieuw leven ingeblazen, en ook niet aangenomen als de nationale godsdienst van het Romeinse rijk. Uit het feit dat de belangrijke vraag aan het einde van het visioen wordt gesteld door *“de verteller van geheimen”,* of *“de wonderbaarlijke Teller”* (kanttekeningen SV,KJV), begrijp ik dat de last en het grote doel van het visioen, niet alleen was om de middelen bekend te maken, maar vooral de duur en het einde van de bestemde tijd van de gramschap.

De bestemde tijd van de zeven profetische tijden van de profetie van Mozes was een deel van de verborgen wijsheid van God, verborgen voor eeuwen. Er niets bekend gemaakt om uit te leggen hoeveel tijd dit omvat. Deze belangrijke vraag, van *“tot hoelang ... het heir ter vertreding zal overgegeven worden”* werd niet beantwoord in het achtste hoofdstuk; want Daniël getuigt aan het einde van het visioen dat niemand het visioen begreep (KJV). Maar Gabriël kreeg de opdracht om het aan Daniël bekend te maken; en Gabriël gaf aan Daniël de belofte dat hij hem bekend zou maken wat er zou gebeuren aan het einde van de gramschap, hij verzekerde Daniël dat op de bestemde tijd (wij hebben al laten zien dat het de zeven tijden zijn) het einde zal zijn. Dus moest Gabriël, om zijn belofte in te lossen, noodzakelijkerwijs een sleutel geven om het geheim te ontsluiten van de bestemde tijd en het einde daarvan laten zien. En om zijn opdracht te vervullen door Daniël het visioen te doen begrijpen, moest hij noodzakelijkerwijs de belangrijke vraag beantwoorden, *“hoelang ... het heir ter vertreding zal overgegeven worden”*. Dus mogen we verwachten dat ergens in de instructies van Gabriël aan Daniël een sleutel gevonden wordt, die het geheim van de bestemde zeven profetische tijden ontsluiten zal, en een duidelijk antwoord geeft op de belangrijke vraag, *hoelang ... het heir ter vertreding zal overgegeven worden*. Door het anders te geloven zouden God en Zijn dienende engelen dwaasheid worden aangerekend, en

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Gabriël van woordbreuk worden beschuldigd. Maar de sleutel is niet gegeven, noch is de vraag beantwoord, noch in het achtste of negende hoofdstuk; vandaar dat wij ze mogen verwachten in de drie resterende hoofdstukken; anders zou Gabriël zijn opdracht niet hebben vervuld, noch de aflossing van zijn belofte.

Het teken dat Daniël al had gekregen, en de geschiedenis van het lange handhaven van de gramschap, het vertrappt zijn van zijn broeders, was voor de profeet te verschrikkelijk om te dragen: Hij werd overweldigd door ontzetting over het visioen, zodat hij zwak werd en enkele dagen ziek. De ontzette profeet was niet in staat de trieste geschiedenis, van wat zijn volk aan het einde van de gramschap zou overkomen, te verdragen. Een volledige uitleg van het hele visioen in één keer was meer dan Daniël kon verdragen; vandaar dat het noodzakelijk was dat Gabriel Daniël verschillende malen bezocht, voordat hij zijn opdracht kon voltooien, en de aflossing van zijn belofte, door aan Daniël een duidelijke en afdoend antwoord uit een te zetten op de vraag, hoe lang het visioen, dat het heir ter vertreding overgegeven zou worden, en hem bekend te maken wat er zou gebeuren aan het eind van de gramschap.

Dit feit wordt verder ondersteund door het feit dat Gabriël bij zijn laatste bezoek Daniël informeerde dat hij was gekomen om hem te laten begrijpen wat zijn volk moest overkomen in de laatste dagen; of met andere woorden, om zijn opdracht te voltooien en de aflossing van zijn belofte, namelijk, hem het visioen te doen verstaan en hem *“te kennen geven wat er geschieden zal aan het einde dezer gramschap”*.

Deze verlenging van het droevige verhaal, veroorzaakte opnieuw bij Daniël SMART, zodat hij stom werd en geen kracht meer had (of flauw viel, zoals voorheen), en zei tegen Gabriël: *“En hoe kan de knecht van dezen mijn Heere spreken met dien mijn Heere?”* (Met andere woorden, Hoe kan ik het verdragen deze droevige geschiedenis aan te horen, wat mijn broeders zal overkomen in de laatste dagen van de gramschap); en niet eerder dan dat Gabriël de profeet Daniël had versterkt, kon hij luisteren naar de droevige relaas van wat zijn volk, en broeders, zou overkomen in de laatste dagen, of aan het einde dezer gramschap. Zie Daniël 10:14-19. Het overdenken van de verklaring aan het einde van hoofdstuk 8, dat niemand het visioen begreep, en de verklaring in het eerste vers van hoofdstuk 10, dat een zaak aan Daniël was geopenbaard, en hij deze zaak begreep en verstand had van het visioen, geloofden en leerden onze broeders dat de uitleg van het visioen van hoofdstuk 8 moet zijn voltooid in hoofdstuk 9. Maar dit is duidelijk een vergissing, om het feit dat de vraag, *“tot hoelang ... het heir ter vertreding zal overgegeven worden?”* niet beantwoord is, noch in hoofdstuk 8 of 9; noch had Daniël geleerd in deze hoofdstukken wat zijn volk zou overkomen in het laatste deel van de gramschap.

En bovendien was de zaak die aan Daniël geopenbaard was, zodat hij de zaak begreep en verstand had van het visioen, zoals verklaart in het 1e vers van hoofdstuk 10, in het derde jaar van Kores, vier jaren na wat Gabriël aan Daniël had geopenbaard, zoals beschreven staat in hoofdstuk 9, wat in het eerste jaar was van Darius; dus de zaak die aan Daniël geopenbaard werd in het derde jaar van Kores kan niet verwijzen naar wat aan hem geopenbaard werd in het eerste jaar van Darius, wat vier jaren daarvoor was.

Het is waar dat het punt waar vanaf de 2300 dagen gerekend moeten worden in hoofdstuk 9 bekend is gemaakt, maar dat was het antwoord op de vraag m.b.t. het Heiligdom.

Wat aan Daniël bekend gemaakt is in het derde jaar van Kores, wordt vermeld in de hoofdstukken 10, 11 en 12, waarin wij het duidelijke antwoord vinden op de vraag van Daniël 8:13 *“tot hoelang zal dat gezicht van de ... verwoestende afval zijn, ... als het heir ter vertreding zal overgegeven*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

worden?” Vandaar dat Gabriël tegen Daniël zegt in 10:14: “Nu ben ik gekomen om u te doen verstaan hetgeen dat uw volk bejegenen zal in het vervolg der dagen, want het gezicht is nog voor vele dagen.” of met andere woorden, nu ben ik gekomen om u bekend te maken wat er zal gebeuren aan het einde dezer gramschap, en ik zal u het einde van de bestemde tijd laten zien, zoals ik beloofd heb in hoofdstuk 8:19. Want hetgeen aan Daniël geopenbaard is in het derde jaar van Kores, betrof een bestemde groten tijd. Zie Daniel 10:1.

Dat het doel van Gabriëls opdracht aan Daniël, in het derde jaar van Kores, om de uitleg van het visioen van hoofdstuk 8 af te maken, wordt ook verder ondersteund door zijn getuigenis in het laatste vers van hoofdstuk 10: *“Doch ik zal u te kennen geven hetgeen dat getekend is in het geschrift der waarheid; en er is niet één, die zich met mij versterkt tegen dezen, dan uw vorst Michaël.”*

Uit het taalgebruik van Gabriëls verklaring leren wij dat hij kwam om enkele bepaalde schriftgedeeltes, die reeds vermeld waren, uit te leggen, een schriftgedeelte dat niemand anders dan Michaël en Gabriël versterken; met andere woorden, niemand anders kende de verborgenheid van dit vermelde schriftgedeelte. Dit identificeert het vermelde schriftgedeelte, waarin Gabriël was gekomen om het uit te leggen, het visioen van Daniël 8, waarvan Daniël was gezegd het toe te sluiten. Zie 8:26. Het identificeert het als een schriftgedeelte wat een bestemde profetische tijd bevat dat verborgen moest blijven voor vele eeuwen. Dit wordt verder bevestigd door het feit dat aan het einde van Gabriëls uitleg, hij bevestigd dat de woorden toegesloten moeten worden en verzegeld tot de tijd van het einde; en hij geeft Daniël de opdracht *“sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek.”*

Het visioen van hoofdstuk 8, waarvan Daniël werd gezegd het toe te sluiten, was voor vele dagen. Vers 26. De zaak aan Daniël geopenbaard in het derde jaar van Kores was een lange bestemde tijd; het was het visioen wat nog velen dagen toe was. Zie hoofdstuk 10:1,14, en 8:26. Het feit dat aan Daniël bekend gemaakt werd in het derde jaar van Kores, verklaart hoe lang het *heir ter vertreding* overgegeven zal worden, is als zodanig voldoende om ons standpunt te rechtvaardigen.

Daniël begreep de zaak nadat de uitleg aan hem werd gegeven in het derde jaar van Kores, *“en had verstand van het gezicht”*, toen Gabriël het bevel kreeg het hem duidelijk te maken, in hoofdstuk 8:16; maar Daniël moest de woorden toesluiten en het boek verzegelen; d.w.z. Hij mocht de verborgen wijsheid niet onthullen.

Hoofdstuk 10 is alleen een introductie van de uitleg die gegeven wordt in hoofdstuk 11 en 12. In 11:2 maakt Gabriël aan Daniël bekend dat hij nu gekomen is om de uitleg te geven, hij zegt: *“En nu, ik zal u de waarheid te kennen geven:”* en hij begint met de koning van Perzië en voert hem door een opeenvolgende lijn van koningen van Perzië, Griekenland, en van de Romeinse keizers, voorbij de eerste advent, naar de 6e eeuw van het christelijke tijdperk, waar het heidendom, als staatsreligie, werd afgeschaft. Hier bereikt Gabriël het einde van de eerste helft van de gramschap en de weg is nu bereid om aan Daniël te laten zien wat in het laatste helft van de gramschap gaat gebeuren, en openbaart de bestemde tijd wanneer het zal eindigen. Dus op dit punt, vers 31, verteld Gabriël aan Daniël dat de Romeinse macht het *“gedurig”* (heidendom) zal wegnemen, *“en een verwoestende gruwel stellen”* (pausdom) die het laatste deel van de gramschap zal voltooiën. Hij gaat verder door aan Daniël te vertellen wat zijn volk zal overkomen in het laatste deel van de gramschap onder de pauselijke overheersing. Hij begint met te laten zien wat de oorzaak is van deze strengheid in het laatste deel van de gramschap op de heiligen; namelijk, omdat ze het heilige verbond hebben verloochend, (Gods heilige wet van de 10 geboden,) en dat zij

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

goddelooslijk handelen tegen het verbond, huichelen door vleierijen en daarmee de grote afval realiseren. Vergelijk 2 Thessalonicenzen 2:3 met Psalm 89:31-33, en Daniël 11:30-32. Dan zegt hij tegen Daniël: *“maar het volk, die hun God kennen, zullen zij grijpen (“zullen sterk zijn” KJV) en zullen het doen . En de leraars des volks zullen er velen onderwijzen, en zij zullen vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenis en door beroving, vele dagen. Als zij nu zullen vallen, zullen zij met een kleine hulp (d.i., door de hervormingen onder Luther begonnen; en zo zal de beproeving van die dagen worden verkort) geholpen worden; doch velen zullen zich door vleierijen tot hen vervoegen. En van de leraars zullen er sommigen vallen, om hen te louteren en te reinigen, en wit te maken, tot den tijd van het einde toe; want het zal nog zijn voor een bestemde tijd.”* vers 32b-35.

In deze tekst waarschuwt Gabriel tegen het gevaar, dat wanneer de kleine hulp zou komen en de stroom van vervolgingen belemmerd dat de gramschap beëindigd zal zijn, en de bestemde tijd voltooid, dat sommige leraars nog zullen vallen vlak voor de tijd van het einde; omdat het nog voor een bestemde tijd is; alsof hij zegt dat de bestemde tijd van de gramschap niet zal eindigen wanneer de vloed van vervolgingen belemmerd wordt, maar zich verder zal uitbreiden, en eindigt tot de tijd van het einde.

En om dit punt nog duidelijker te krijgen en te versterken tegen succesvolle verdeeldheid, getuigt hij verder dat de koning, d.i. de paus of pauskoning, *“zal doen naar zijn wil, en hij zal zichzelf verheffen en groot maken boven allen god”*, dat betekent, boven alle koningen van Europa, door al deze koningen onder zijn dictatuur en toezicht te houden, beweerende dat hij recht heeft de koningen te kronen en af te zetten *“naar zijn welgevallen”*, *“en hij zal voorspoedig zijn”* in deze versterkte, verheerlijkte post, TOTDAT de gramschap is VOLTOOID.

Vandaar dat toen deze heerschappij van de paus werd weggenomen in 1798, en hij in gevangenschap werd geleid, sindsdien de verwoesting is voltooid, en is vernietigd tot op heden, zijn praktijk en succes door zichzelf te verhogen en verheerlijken boven elke god, is geëindigd, en is op dit punt veranderd in tegenspoed. Daarmee is de waarheid onweerlegbaar, dat de gramschap opgehouden is met de val van het pausdom in het jaar 1798.

In de verzen 36-39 worden de handelingen en daden beschreven van de pauskoning; en in vers 40 wordt een gebeurtenis voorspeld dat het einde van de tijd markeert, waar de gramschap ophoudt; *“En op den tijd van het einde zal de koning van het zuiden tegen hem met hoornen stoten;”*. Hij voorspeld ook dat de koning van het noorden tegen hem zal aanstormen, en geeft een profetische beschrijving van zijn acties, op welk tijdstip Michaël zal opstaan, en daar of daarna zal een tijd van verdrukking zijn, zoals er nooit geweest is. En dan zal Daniëls volk worden verlost, iedereen die geschreven staat in de boeken. Deze verlossing is niet van de gramschap, maar uit de slavernij van dood en corruptie, van hun slaap in het stof van de aarde.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

**REVIEW AND HERALD
17 JANUARI 1856 – NUMMER 16**

**DE TIJDEN DER HEIDENEN, EN DE BEVRIJDING EN HERSTEL VAN HET OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL
UIT DE ZEVEN TIJDEN, OF 2520 JAREN VAN ASSYRISCHE OF HEIDENSE EN PAUSELIJKE
GEVANGENSCHAP**

door Hiram Edson – (vervolg)

Gabriël leidde Daniël door de profetische gebeurtenissen en maakte aan hem bekend wat er zou gebeuren in het laatste deel van de gramschap; en liet hem duidelijk het einde zien van de bestemde tijd waar de gramschap zou eindigen; en hij zette wegmarkeringen uit en hoge bergen, om te dienen als vuurtorens, om een schitterend licht te werpen op het punt van voltooiing: en vandaar naar het opstaan en regeren van Michaël en de opstanding.

Maar een erg belangrijk punt, het belangrijkste geheim van de verborgen wijsheid moest nog worden onthuld. De sleutel was nog niet gegeven om de soort tijd, die in de zeven tijden besloten zat, te ontgrendelen en te openbaren. Op dit punt ziet Daniël twee hemelse figuren; van één van hen wordt gezegd dat hij gekleed is in linnen, *“hoelang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen?”* (12:6) *“En ik hoorde dien Man, bekleed met linnen, ... en Hij hief Zijn rechter- en Zijn linkerhand op naar den hemel, en zwoer bij Dien, Die eeuwiglijk leeft, dat na een bestemden tijd, bestemde tijden, en een helft, en als Hij zal voleind hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden.”* (12:7).

Hier zullen misschien een aantal klaar staan door te zeggen: “Nu bent u eindelijk in het nauw gedreven; want de verstrooiing van de kracht van het heilige volk, wat de gramschap is, wordt niet voleindigd totdat AL DEZE DINGEN voltooid zijn, waaronder ook de opstanding van Michaël, de tijd van verdrukking, zoals er nooit geweest is en de opstanding.” Goed, laten wij onze vroegere opvattingen opzij zetten en laat Gabriël zijn eigen uitlegger zijn, en hij zal het duidelijk maken en in harmonie brengen met al zijn eerdere getuigenissen.

Maar laat mij eerst een paar eenvoudige vragen stellen. Het opstaan van Michaël duidt Zijn regering aan. Zie Daniël 12:2-4. Zal de regering van Michaël ophouden wanneer de verstrooiing van de macht van het heilige volk voltooid zal zijn? Nuchter verstand en inspiratie antwoorden ontkennend. Nog eens, de tweede opstanding, die duizend jaren later is dan de eerste, wordt hier net zo beschreven als de eerste in Daniël 12:2. Zal de tweede opstanding voorbij zijn en de eeuwige schaamte en verachting van de goddelozen, en het schijnen van de heiligen als de helderheid van het firmament, en als de sterren voor eeuwig en altijd, zoals voorspeld in de verzen 2 en 3, wanneer de verstrooiing van de macht van het heilige volk is voltooid? Een verlicht geweten zal antwoorden: Neen.

“Deze dingen” is een duidelijke uitdrukking, en moet verwijzen naar het voorgaande, en bevat niet meer dan wat het voorgaande uitdrukt. Het voorgaande van *“deze dingen”* wordt in de eerdere verzen gevonden, in de vraag *“Tot hoelang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen?”* Deze dingen, in het antwoord, verwijzen naar deze wonderen in de vraag, en is gelijk aan door te zeggen: al deze wonderen zullen eindigen. Het is alleen een vermijden van herhaling.

De volgende vraag die opkomt is: hoeveel is inbegrepen in deze wonderen? Vanuit het bovenstaande zien wij dat geen van Gabriëls instructies aan Daniël in deze wonderen is inbegrepen. Wonderen wijst op verbijstering, en vice versa, verbijstering wijst op wonderen. Wij

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

vragen dan: wat is het meest verbijsterende deel van het gezicht in hoofdstuk 8, en van zijn uitleg? Wij antwoorden dat Daniël zag dat de Romeinse macht, in zijn pauselijke vorm, groot uitgroeide zelfs tot aan *“het heir des hemels, en hij wierp sommigen van dat heir, namelijk van de sterren ter aarde neder en hij vertrad hen.”* vers 10. In vers 24 verteld Gabriël aan Daniël dat deze macht WONDERLIJK zal verderven, en *“zal gelijk hebben, en zal het doen, en hij zal de sterken mitsgaders het heilige volk verderven.”* Het hartverscheurende gezicht op het WONDERLIJKE martelaarschap en bloedvergieten, dat Daniëls volk en zijn broeders ten deel zal vallen, in het laatste deel van de gramschap, was te verschrikkelijk voor de profeet om te verdragen, hij was zo VERBIJSTERD/VERWONDERD over dit gezicht, dat hij flauw viel, en was enkele dagen ziek.

In Daniël 11:31 wordt de verwoestende macht van het pausdom *“verwoestende gruwel”* genoemd. Deze zelfde bloeddorstende macht werd aan Johannes getoond, terwijl hij op het eiland Patmos verbleef, voorgesteld door het symbool van een vrouw, dronken met het bloed van de heiligen, en met het bloed van de martelaren van Jezus; en toen Johannes haar zag, was hij ook VERWONDERD met GROTE VERWONDERING. Openbaring 17:6

Het pauselijke beest en zijn gruwelijke vervolgingen van de heiligen zijn het wonder van de wereld geweest. Openbaring 13:3, 7. Zie ook Deuteronomium 28:59. Is het geen wonder dat de dienende hemelse engel de bezorgde, sympathiserende vraag stelden: *“Tot hoe LANG zal het zijn, dat er een EINDE van DEZE WONDEREN zal wezen?”*

De martelaren onder de opening van het vijfde zegel herhaalden met luide stem de bezorgde vraag: *“Hoe lang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen?”* Openbaring 6:10

Deze belangrijke vraag en het antwoord, dat wij nu behandelen, staat gelijk aan door te zeggen: *“Hoelang zal dit wonderlijke bloedvergieten van martelaren duren, en het vertreden van het heir?”* En het antwoord door de hemelse engel onder een eed gegeven luidde: dat het drie en een half tijden zou duren. En dat de verstrooiing van de macht van het heilige volk, wat de gramschap betekent, voltooid zou worden wanneer deze wonderen beëindigd zouden zijn. Welke wonderen, volgens deze eed, moeten eindigen met de beëindiging van de drie en een half tijden; wij zijn sterk overtuigd dat de gramschap werd beëindigd toen de drie en een half tijden van de pauselijke overheersing waren verstreken, dat was in het jaar 1798.

Maar in Daniël staat: *“Dit hoorde ik, doch ik verstond het niet;”* (12:8) De zaak was nog niet aan Daniël geopenbaard: hij begreep de zaak nog niet. Zie 10:1. Wat was de verborgen zaak die Daniël nog niet begreep? Gabriël had hem laten weten wat er met zijn volk zou gebeuren in de laatste dagen, wat er zou gebeuren in het laatste deel van de gramschap, en op het punt van de beëindiging; en de engel had gezworen dat het zou duren een tijd, tijden en een halve tijd. Maar ondanks dit alles, zegt Daniël: *“doch ik verstond het niet; en ik zeide: Mijn Heere, WAT zal het einde zijn van deze dingen?”* (of deze wonderen?)

De last van Daniëls bezorgdheid, door zijn zorgvuldig onderzoek, wordt geformuleerd in het kleine woordje *“WAT”*. Het commentaar van Petrus op dit woord, zal ons duidelijkheid geven op dit punt. Zie 1 Petrus 1:10-11: *“Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied; onderzoekende, op WELKE OF HOEDANIGEN TIJD ...”* etc. Daniëls bezorgdheid was om nu de verborgen wijsheid te begrijpen, of HOEDANIGE tijd er in de drie en een halve tijd zat, (wat het laatste deel van de gramschap betekende), wat ook de verborgen wijsheid zou onthullen, of het geheim van de zeven tijden, wat de bestemde tijd was van de hele periode van de gramschap.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Het doel van de engel, door de duur van de wonderen uit te leggen, of het laatste deel van de gramschap, die drie en een halve tijden zou duren, was bedoeld om voor Daniël de weg te effenen of te openen om de verborgen wijsheid of “van hoedanige tijd” te onthullen. Wij hebben het geïnspireerde getuigenis van Daniël 10:1. dat een zaak aan Daniël bekend gemaakt was, en hij begreep de zaak en had verstand van het gezicht. In Daniël 12:8 zegt Daniël *“doch ik verstond het niet;”* en er blijven nog maar vier verzen over om de opdracht van Gabriël, om zijn belofte in te lossen aan Daniël, te voltooien, en dan zal Daniël de zaak begrijpen, en inzicht hebben op het gezicht. In vers 9 zegt Gabriël tegen Daniël: *“Ga heen, Daniël, want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot den tijd van het einde.”* d.w.z. de “hoedanige tijd” die hij nu aan Daniël gaat bekend maken is verborgen en verzegeld voor de hele mensheid, behalve voor Daniël.

Maar Gabriël geeft, als antwoord op Daniëls bezorgdheid, in vers 11 de sleutel die de “hoedanige tijd” onthult die in de drie en een halve tijden zit inbegrepen, door eerst te verwijzen naar een politieke gebeurtenis die genoemd wordt in Daniël 11:31, waar vanaf gerekend moet worden; en dan een periode in ronde getallen die reikt vanaf die gebeurtenis tot het einde van de wonderen; namelijk: *“En van dien tijd af, dat het gedurig zal weggenomen (verhoogd) worden en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen.”* Daniël was al eerder geïnformeerd dat de bestemde tijd lang zou zijn, hij kon nu gemakkelijk begrijpen dat de dagen profetische jaren moesten zijn, 1290 jaren.

Hij kon nu ook gemakkelijk zien dat elke dag die de drie en een halve tijden beschrijven, symbool staan voor net zoveel jaren; 12 maanden in een jaar, en 30 dagen in een maand, zijn totaal 1260 dagen, elke dag voor een jaar is de duur van de 1260 jaren wonderen, of te wel het laatste deel, de laatste helft van de gramschap; er blijven 30 dagen of jaren over tussen de afschaffing van het heidendom en het oprichten van het pausdom, die 30 jaren worden bij de 1260 jaren opgeteld, dan komen wij op 1290 jaren. Daniël begreep nu dat de drie en een half tijden de 1260 jaren omvatten en begreep dat de zeven tijden, de hele periode van gramschap, 2520 jaren moesten zijn.

Daniël kent nu de bestemde tijd, en ook het punt waar de gramschap eindigt is duidelijk vastgesteld (dit doel is bereikt), het volgende waar Gabriël Daniël over informeert is dat direct na de gramschap, na de beëindiging van de 1290 jaren, een zegen zou volgen, 12:12 *“Welgelukzalig is hij, die verwacht en raakt tot duizend driehonderd vijf en dertig dagen.”* Het wordt in het algemeen zo begrepen dat de zegen die belooft wordt in deze tekst, verwezenlijkt zal worden aan het einde van de 1335 dagen. Maar dit is duidelijk een verkeerde opvatting.

Door deze tekst goed te lezen, is het duidelijk dat de wachttijd ligt tussen de 1290 en de 1335 dagen, en ook dat de zegen wordt uitgesproken over de wachtenden, tijdens de wachttijd, terwijl ze wachten komen ze tot de 1335 dagen.

Door het verslag van de gramschap, waarover in Daniël gesproken wordt, te vergelijken met 2 Thessalonicenzen 2:3; Psalm 89:27-32; Jesaja 10:5-6; Leviticus 26; Deuteronomium 11:26-28; wordt gezien dat de 2520 jaren van gramschap de grootste VLOEK was voor het opstandige Israël. Deze vloek eindigde aan het einde van de 1290 dagen. Op dit punt werd het knellende juk van wrede en harde dienstbaarheid verbroken en Sion of Jacob wordt verlost en vrijgekocht uit de hand van degenen die sterker was dan hij. Jeremia 31:10-11. In de gevangenschap van Jacob kwam een ommekeer en Jacob verheugde zich en Israël was verblijd. Zie Psalm 14:7. *“Als de HEERE de gevangenen Sions wederbracht, waren wij gelijk degenen die dromen. Toen werd onze mond vervuld met lachen, en onze tong met gejuich; toen zeide men onder de heidenen: De HEERE*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

heeft grote dingen aan dezen gedaan. De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; dies zijn wij verblijd.” Psalm 126:1-3

De Bijbel werd uit zijn met zakken beklede bedekking gehaald en vertaald in verschillende talen, zoals wij haar nu gebruiken, en is verspreid over de hele wereld; en de boeken van Daniël en de visioenen van Johannes werden ontzegd en geopend en het licht en de kennis van de Bijbelse waarheden zijn sinds het beëindigen van de 1290 dagen toegenomen. De blindheid en duisternis die over Israël kwam totdat de volheid van de heidenen gekomen was, werd verspreid toen het licht en kennis van de Bijbelse waarheden toenamen; en de Heere heeft de breuk met Zijn volk verbonden en de slag van hun wond genezen, zoals geschreven staat in Jesaja 30:26: *“En het licht der maan zal zijn als het licht der zon, en het licht der zon zal zeventvoudig zijn als het licht van zeven dagen; ten dage als de HEERE de breuk Zijn volks zal verbinden, en de wond, waarmede het geslagen is, genezen.”*

Vergelijk dit met de tekst in Hooglied 6:10. Ook Jesaja 60:1-3 is een vergelijkbare tekst en is van toepassing op hetzelfde tijdsbestek. *“Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. Want zie, de duisternis (van pauselijke dwalingen) zal de aarde bedekken en donkerheid zal over u gezien worden. En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.”*

Leest u opnieuw Jesaja 61:9 en hoofdstuk 62. Met betrekking tot dit punt kunnen wij nog vele Bijbel citaten aanhalen, maar wij laten het hierbij. In de opkomst en vooruitgang van de protestantse religie, zijn heidenen en koningen bekeerlingen geworden. De Bijbel is vertaald onder de bescherming van koning James van Engeland, als verdediger van het protestantse geloof. Andere vorsten van Europa hebben zich bekeerd tot de protestantse religie. En zo zijn de heidenen tot het licht gekomen en koningen tot de glans van de opkomst van Sion in de heerlijkheid van de laatste dagen.

Gedurende de 45 jaren van wachten tussen 1290 en de 1335 jaren volgden hervormingen elkaar op. Denk aan de geweldige uitstorting van de Heilige Geest en de bijna ongeëvenaarde hervormingen die over het land joegen in de laatste tonelen aan het einde van de 1335 dagen, terwijl de eerste engel van Openbaring 14:6-7 zijn boodschap gaf met luide stem die de genezende balsem bevatte die in staat is de breuk en verwarring te genezen van de verdeeldheid en onderverdeling onder de protestantse godsdienstijveraars; want het genas iedereen die deze heiligende waarheden omarmden en uitleefden en verenigde hen in één lichaam. Maar deze genezende balsem werd door het grootste deel van het protestantse lichaam afgewezen en zij werden niet genezen. De 1335 dagen eindigden in 1844 en o hoe triest was de verandering die vervolgens over een groot deel van de protestantse godsdienstijveraars kwam, zij veroordeelden zichzelf. Het volgende is uit de “Christian Palladium” van 15 mei 1844 (direct nadat de 1335 dagen eindigden).

“Vanuit elke richting horen wij een droevige klank, gedragen op elke hemelse wind, afgekoeld door de sterke luchtstroom van de ijsbergen in het noorden – zich vestigende als een angstdroom op de borst van een schuchtere en de energie van de zwakke opdrinkend; die lautheid, verdeeldheid, anarchie en woestheid verontrusten de grenzen van Sion. Misschien is het waar. Wat dan? Doen wij er goed aan, net als de huilende vrouwen uit vroegere dagen, om ons vlees te verscheuren – onze haren, en de hele sfeer te vullen met jammerklachten? Het is nog maar een paar maanden geleden sinds de hele omtrek van ons uitgestrekte land, weergalmde van triomfantelijke vreugdeklanken gedragen op de vleugels van talloze religieuze tijdschriften en

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

spontaan vanuit ieder christelijk hart. Er was geen lip die de zege van het kruis toejuichte, of in het overwinningslied van de VERLOSTEN meedeed. En is het hele toneel nu zo VERANDERD?”

Het bovenstaande is maar een voorbeeld van de vele artikelen die uitgegeven werden door verschillende religieuze tijdschriften, allen van gelijke aard als bovengenoemde; met als kop “GEBREK AAN DE GEEST; GROTE GEESTELIJKE SCHAARSTE, etc. etc.

In die tijd werden oproepen gedaan in de religieuze tijdschriften om te vasten, en perioden van gebed om de terugkeer van de Heilige Geest. En wanneer wij nu de vraag zouden stellen aan de leden en partijen van de verschillende protestantse kerken “Is uw kerk in het bezit van die diepe nederigheid en levende godsvrucht die vroeger zo kenmerkend was?” dan zou het directe antwoord negatief zijn, neen, neen. Het is een bekend feit, gelezen en toegegeven door iedereen, dat de zegeningen van het licht en de heerlijkheid van de Heere, die de protestanten gedurende 45 jaren heeft verlicht, tussen 1290 en de 1335 dagen en eindigende in 1844, zich nu op de middag bevinden, en hun licht wordt duisternis op een heldere dag. Zie Amos 8:9-10. Gedurende de 45 jaren van de heerlijkheid van de laatste dag, in de opkomst, overwinning en voorspoed van Sion, werden velen gereinigd, wit gemaakt en BEPROEFD. De beproeving kwam voor de grote massa in de slotgebeurtenissen van de 45 jaren. De onpopulaire leer van de spoedige komst van onze Heere, zoals gegeven in de boodschap van de eerste engel in Openbaring 14:6-7, bleek de toetst en keerpunt te zijn van de grote massa van het protestantisme.

Hier werd hun trouw aan hun Meester en Zijn waarheid getoetst en beproefd. En op de weinigen, ook de aanhangers van de tegenwoordige waarheid, kwam de tijd van de hitte der verdrukking die hen op de proef stelde, en zij hadden nu het geduld nodig dat ze de belofte mochten ontvangen. De beproeving kwam op hen die geduld nodig hebben, anders zou de geïnspireerde getuige niet zo nadrukkelijk verklaard hebben: *“Hier is de lijdzaamheid der heiligen;”* Openbaring 14:9-12. Zodat Daniël 12 niet nu op hen van toepassing is.

Vandaar dat uit de bovenstaande overweging het feit voor iedereen duidelijk moet zijn dat de heerlijkheid der laatste dagen in opkomst, overwinning en voorspoed van Sion, de zegen vormt die voorspelt is in Daniël 12, en gerealiseerd werd gedurende de 45 jaren tussen 1798 en 1844. Hier heeft de profetische pen de lijnen uitgezet en het gebied vastgesteld voor de heerlijkheid der laatste dagen. En elke poging om ze te verwijderen zal vruchteloos blijken.

De derde engel van Openbaring 14:9-12 kondigt nu de laatste ernstige waarschuwing aan. En de laatste schakel in deze profetische ketting is de Zoon des mensen op de witte wolk met zijn scherpe sikkel om de oogst op de aarde te maaien.

Wij hebben de basis gelegd van Daniël's visioen, wij mogen zien dat in Daniël 8:15 tot het laatste vers van hoofdstuk 9, m.u.v. Daniël's gebed en Gabriël's inleidende en voorbereidende toelichting, alleen de uitleg is van het visioen dat vermeld wordt in de eerste 14 verzen van hoofdstuk 8. Dus alle profetische perioden gevonden in deze uitleg, de 70 weken niet uitgezonderd, moeten onvermijdelijk gedeelten en splitsingen zijn van de grote periode die in dit visioen uitgelegd wordt. En daarom is een aansluiting van het geheel onvermijdelijk: elke periode vormt een schakel van de grote profetische ketting.

De manier waarop dit visioen wordt uitgelegd vormt de sleutel die het mysterie van de wijze van tijd, die besloten ligt in de zeven tijden, ontsluit. **De zeven profetische tijden van de heidense overheersing over Gods volk, en de profetische perioden van het visioen van Daniël, zijn op dezelfde manier verbonden met de gramschap van onderdrukking, en vormen één profetische keten, die niet kan worden losgekoppeld.** Vandaar dat de data van elke periode in harmonie

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

moet zijn met de data van alle anderen, zodat elke poging om de data van elke andere periode te rechtvaardigen die niet in harmonie zijn met de data van alle anderen, geen fundament hebben in de waarheid, of de argumenten versterken in hun voordeel. En uit het feit dat deze harmonie bestaat moet blijken dat wanneer de data van elk van deze periodes op de juiste manier kan worden vastgesteld, het in harmonie zal zijn met de juiste data van alle anderen; zodat alle ongeldige bewijzen die de juiste data vaststellen van elk van deze periodes het gelijk gewicht zal dragen van de juiste harmonieuze data van de anderen.

Bijvoorbeeld: de 70 weken en de 2300 dagen dateren uit het zevende jaar van de regering van Artaxerxes Longimanus. “Het begin van zijn regering was 464 v.Chr.. Dit wordt aangetoond door meer dan 20 eclipsen die herhaaldelijk zijn berekend, en ze zijn gevonden in de bestemde tijd. Voordat het bewezen kan worden dat zijn regering verkeerd is vastgesteld, moet er eerst bewezen worden dat deze eclipsen verkeerd zijn berekend. Dit heeft nooit iemand gewaagd te doen; derhalve kan de aanvang van zijn regering op dit punt niet veranderd worden.”

Dit argument is belangrijk om de juiste harmonie in de data in de ketting van profetische perioden te verbinden; zodat de data van elk van de aaneengesloten perioden niet kan worden veranderd zonder eerst alle bewijzen, die door elk van de periodes wordt gedragen, te ontcrachten.

Toen Daniël het antwoord niet begreep op de vraag: *“Tot hoelang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen?”* wat het einde van de gramschap betekende, maakte Gabriël hem duidelijk hoe lang, door hem te vertellen dat het 1290 dagen zouden zijn vanaf een bepaald punt. Stel: wij nemen alle bewijzen die in dit artikel al zijn aangevoerd, dat de hele periode van de gramschap eindigt in 1798, en tonen aan dat het einde van de 1290 dagen 1798 is, ik heb nog meer sterke bewijzen m.b.t. dit punt, en wij dan de laatste schakel van 45 jaren in deze profetische keten nagaan, vanaf het einde van de 1290 dagen, het gegeven punt, de 45 jaren die het einde zijn van het 2300 dagen gezicht, en het einde aantoont van de 2300 dagen onafhankelijk van hun begin of het verband met de 70 weken, wij keren dan terug naar de 2300 dagen vanaf het duidelijk vastgestelde punt van hun beëindiging en zien dat hun begin overeenkomt met de datering van de 70 weken, en roepen het aanvullende bewijs te hulp van hun verbondenheid die sommigen hebben ontkent.

Het getal 7 is een volmaakt getal in de Bijbel. De zeven profetische tijden maken de profetische tijden, genoemd in het geïnspireerde Woord, tot een volmaakte volheid. Een profetische tijd symboliseert 360 jaren. Er wordt geen andere profetische tijd genoemd in de Bijbel die vervuld wordt nadat de zeven profetische tijden zijn verstreken; vandaar dat de zeven tijden, die ons gegeven zijn in het geïnspireerde Woord, de volheid der tijden voltooien, en vandaar dat de zeven profetische tijden de vastgestelde periode is die ons aan de bedeling brengt van de volheid der tijden, waarin alle dingen in Christus samenkomen, beide, die in de hemel zijn en die op de aarde zijn. Van deze tekst leren wij dat de bedeling van de volheid der tijden de bedeling van de OOGST is.

De **zeven tijden is duidelijk de tijd van verstrooiing**, waarin Gods volk verstroot was onder alle natiën; en wij hebben eerder duidelijk bewezen dat het einde van de zeven tijden, de door God gestelde tijd was waar Hij zijn hand opnieuw stelde, de tweede keer, om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen, en om de verstotenen van Israël en de verstrooiden van Juda vanuit alle hoeken van de aarde te verzamelen; en dat het juk van hun wrede en harde slavernij toen werd verbroken en dat in hun gevangenschap een ommekeer kwam en dat het de heerlijkheid der laatste dagen aankondigt en wij zullen hierna bewijzen dat de verzameling nog voortduurt tot in de

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

tegenwoordige tijd.

De verzameling van allen die in de hemel en op de aarde zijn, zal worden voleindigd wanneer Christus zal komen en ALLE heilige engelen met Hem, en de rechtvaardigen opgenomen worden Hem tegemoet. Dan zal de bedeling van de oogst, dat de bedeling is van de volheid der tijden, beëindigd zijn. Vandaar dat de bedeling van de volheid der tijden verkondigd werd in 1798 en zal sluiten bij de tweede komst van Christus. Joseph Marsh start zijn bedeling van de volheid der tijden, na de tweede komst; maar het zal dan tot één van de dingen van het verleden behoren. Hij identificeert het als de glorieuze proeftijdperk die komt na de tweede komst; maar zal hij het daar vinden? Neen, voorwaar.

Zie zijn brochure. Titel: Age to come p.98, 125.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

REVIEW AND HERALD

24 JANMUARI 1856 – NR. 17

**DE TIJDEN DER HEIDENEN, EN DE BEVRIJDING EN HERSTEL VAN HET OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL
UIT DE ZEVEN TIJDEN, OF 2520 JAREN VAN ASSYRISCHE OF HEIDENS EN PAUSELIJKE
GEVANGENSCHAP**

door Hiram Edson – (vervolg)

Ik verwacht dat sommigen Daniël 7:21-22 naar voren zullen brengen als een bezwaar tegen het ingenomen standpunt in dit artikel, m.b.t. de bevrijding van de heiligen in 1798 van onder de pauselijke heerschappij, en hun opkomst, overwinning en voorspoed gedurende de 45 jaren etc., door te zeggen dat de kleine hoorn, het pausdom, oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon totdat **DE OUDE VAN DAGEN KWAM**.

Op het eerste gezicht, m.b.t. bovenstaande tekst, schijnen er enige bezwaren tegen ons standpunt te zijn, maar wanneer het goed vergeleken wordt met de andere delen van het geïnspireerde Woord, zullen de schijnbare bezwaren verdwijnen. Feiten zijn koppige dingen waar wij over beschikken, en het is een feit, bekend, gelezen, en toegegeven door allen, dat protestanten niet langer onder het bevel van het pauselijk bisdom staan, maar zelfs overwicht hebben op het katholicisme, en dat de katholieken als instelling geen oorlog gevoerd hebben tegen de protestanten sinds 1798. En bovendien beperkt de profetie hun heersen over de heiligen, zoals voorspelt in Daniël 7:21-22, voor een tijd, tijden en een halve tijd, of 42 maanden, 1260 jaren. Daniël 7:25; 7:7; Openbaring 13:5,7. Opmerking: De overhand hebben betekent een voordeel hebben over, of het beter af zijn. Zie Richteren 16:5; Genesis 49:26. Zie ook Jesaja 7:1 *“dat Rezin, de koning van Syrië, en Pekah, de zoon van Remalia, de koning van Israël, optoog naar Jeruzalem ten oorlog tegen haar; maar HIJ VERMOCHT met strijden NIET TEGEN haar.”* Zie ook 1 Samuël 17:9.

Misschien bent u nu bereid de vraag te onderzoeken: Kwam de “Oude van dagen” toen er een ommekeer kwam in de gevangenschap van Sion, toen de zeven tijden eindigden bij de val van het pausdom in de Franse revolutie? Als antwoord zeggen wij dat de “Oude van dagen” God de Vader is. Zie Daniël 7: 9, 13. Hij komt niet Zelf persoonlijk, ook niet bij de tweede komst, maar Hij stuurt Jezus Christus. Zie Handelingen 3:20; Joël 3:13. Toen God de eerste keer Zijn hand stelde om Zijn volk te herstellen van hun ballingschap in Egypte zei Hij tegen Mozes: *“Ik heb zeer wel gezien de verdrukking Mijns volks hetwelk in Egypte is, en heb hun geschrei gehoord vanwege hun drijvers; want Ik heb hun smarten bekend. Daarom ben Ik NEDERGEKOMEN, dat Ik het verlosse uit de hand der Egyptenaren ...”* Exodus 3:7-8a. Met andere woorden: dit was de eerste keer dat Hij Zijn hand stelde om hen te bevrijden uit hun gevangenschap in Egypte.

De komst van de “Oude van dagen” bij de val van het pausdom (Daniël 7:21-22), zie ik, niet meer en niet minder, dat Hij Zijn hand OPNIEUW stelde, de TWEEDE keer, om het overblijfsel van Zijn volk te verlossen uit de hand van de kleine hoorn, het pausdom.

Bij de eerste bevrijding stelt God Zich voor als “NEDERKOMEN” om te verlossen. De tweede bevrijding is op dezelfde wijze als de eerste. Jesaja (59:20) voorspelt deze tweede bevrijding en zegt: *“En er zal een Verlosser TOT SION KOMEN, namelijk VOOR hen die zich bekeren van de overtreding in Jacob”* Paulus citeert deze tekst en plaatst het in de tijd dat de volheid der heidenen gekomen is, zie Romeinen 11:25-26. Dit is gelijk aan de komst van de “Oude van dagen” in Daniël 7:21-22.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

De Heere KWAM NEDER om de toren van Babel te zien en om hun taal te verwarren (Genesis 11:1-9) De Heere verscheen aan Abraham toen Hij op het punt stond de steden in de vlakke te vernietigen (Genesis 19:1-29). Tenslotte, wanneer de Heere Zijn volk bijzonder en buitengewoon wilde begunstigen, of zelfs Zijn oordelen over de goddelozen zou uitvoeren, wordt het voorgesteld als Zijn KOMEN naar hen. Zie Exodus 3:7-8, 16; 4:31; Jesaja 26:14; 29:6; Zacharia 10:3.

Het is opmerkelijk dat de titel: “Oude van dagen” alleen te vinden is in Daniël 7; en dat ook in relatie met het voorspelde tijdstip dat Hij Zijn hand opnieuw, voor de tweede keer zal stellen om het overblijfsel van Zijn volk te verlossen uit de gevangenschap van het pauselijke juk. De Heere manifesteert Zich onder deze titel op dit tijdstip, en lijkt bewust gepland om de geest terug te voeren naar de oude tijden, waar God Zijn hand voor de eerste keer stelt om Zijn volk te verlossen uit de gevangenschap in Egypte, en om het feit in herinnering te roepen dat Hij in DE OUDE DAGEN de glorieuze en zegevierende Bevrijder was. Er staat geschreven in Jesaja 46:9-10:

“Gedenkt der vorige dingen van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik; Die van den beginne aan verkondig het einde, en vanouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; Die zeg: Mijn raad zal bestaan en Ik zal al Mijn welbehagen doen;” Uit bovenstaande feiten is het duidelijk dat de Heere door Zich kenbaar te maken onder de titel “Ouden van dagen” op een tijdstip dat Hij voor de tweede keer Zijn hand stelt om een ommekeer te brengen in de gevangenschap van Zijn volk, deze naam of titel gekozen heeft om tot geloof en vertrouwen aan te zetten niet alleen in zijn bevoegdheid, maar in Zijn trouw om Zijn Woord uit te voeren, en dat Hij zeker de tweede keer Zijn volk zal herstellen op het vastgestelde tijdstip zoals Hij dat de eerste keer gedaan heeft in de OUDE vervlogen DAGEN.

En deze zienswijze wordt verder ondersteund door het lezen van Jesaja hoofdstuk 51 en 52. Deze hoofdstukken bevatten een profetisch verslag van het tweede herstel dat wij nu behandelen.

Jesaja 51:9-11 bevat een profetisch gebed aan de Heere om Zijn hand opnieuw te stellen, de tweede keer, om dit tweede herstel van Zijn volk uit te voeren, in de volgende bewoording:

“Ontwaak, ontwaak, trek sterkte aan, gij arm des HEEREN; ontwaak ALS in de VERLEDEN DAGEN, als in de geslachten vanouds; zijt gij het niet, die Rahab (of Egypte; zie Psalm 89:10) uitgehouwen hebt, die den zeedraak verwond hebt? Zijt gij het niet, die de zee, de wateren des groten afgronds drooggemaakt hebt? Die de diepten der zee gemaakt hebt tot een weg, opdat de verlost en daar doorgingen? (VAN OUDS) ALZO zullen de vrijgekochten des HEEREN wederkeren en met gejuich tot Sion komen; en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vreugde en blijdschap zullen zij aangrijpen, treuring en zuchting zullen wegvlieden. Ik, Ik ben het, Die u vertroost;” (wanneer de bestemde tijd voleindigd is). Bovenstaande achten wij als voldoende voor deze zaak.

Wij zullen nog één ander bezwaar vermelden en dan is de weg bereid om op het onderwerp van de voorspelde verzameling, die verwezenlijkt wordt in de tegenwoordige bedeling in de volheid der tijden, in te gaan. Het bezwaar is dat de heerschappij van de kleine hoorn, het pausdom, niet is weggenomen tot **HET GERICHT GAAT ZITTEN – DANIËL 7:26**.

Wij beginnen ons antwoord op dit bezwaar door Jesaja 1:27 te citeren: *“Sion zal door RECHT verlost worden, en haar WEDERKERENDEN (of die van haar terugkeren) door gerechtigheid.”* Deze tekst komt overeen met Jeremia 15:21: *“Ja, Ik zal u rukken uit de hand der bozen, (die boze, of zoon des verderfs; zie 2 Thessalonicenzen 2:3, 8) en Ik zal u VERLOSSEN uit de handpalm der TIRANNEN.”* Het verschrikkelijke en gruwelijke beest van Daniël 7:7.

God sprak op deze wijze tot Abraham, *“dat zijn zaad vreemdeling zijn zou in een vreemd land, en dat zij het zouden dienstbaar maken en kwalijk behandelen vierhonderd jaren. En het volk dat zij*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

dienen zullen, zal IK OORDELEN, sprak God; en daarna zullen zij uitgaan, en zij zullen Mij dienen in deze plaats.” Handelingen 7:6-7; Genesis 15:13-14. Opnieuw is er geschreven in Exodus 6:5 *“Derhalve zeg Ik tot de kinderen Israëls: Ik ben de HEERE, en Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaars en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid en zal u verlossen door een uitgestrekte arm en door grote GERICHTEN;”* En op dezelfde manier wordt het overblijfsel verlost wanneer God de tweede keer Zijn hand stelt om Zijn volk te verlossen en te bevrijden uit de hand van de verdrukkers. Wanneer Paulus spreekt over de eerste bevrijding vanuit de Egyptische slavernij zegt hij: *“En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn.”* 1 Korinthe 10:11. En de verdrukte menigte, de martelaren, worden gehoord onder het vijfde zegel, zeggende: *“Hoe lang, o heilige en waarachtige Heerser, OORDEELT en wrekt Gij ons bloed niet van degenen die op aarde wonen?... en hun werd gezegd, dat zij nog een kleinen tijd rusten zouden, totdat ook hun mededienstknachten en hun broeders zouden vervuld zijn, die gedood zouden worden gelijk zij.”* Openbaring 6:10-11. De vastgestelde tijd voor God om te oordelen, etc. was nog niet gekomen; want sommigen die het verstand hadden moesten vallen, d.w.z. gedood worden zoals zij, tot de tijd van het einde. Dan zou God OORDELEN en hun bloed wreken op de verdrukkers. Dit is het oordeel dat zich zette toen de heerschappij van de kleine hoorn, het pausdom, werd weggenomen en werd vernietigd tot de tijd van het einde. Het blijkt uit deze tekst dat het oordeel zich zette en de heerschappij van het pausdom weggenomen werd een geruime tijd voor het einde, want een tijdrovend proces volgt en wordt voortgezet tot de tijd van het einde, wanneer hij wordt vernietigd. En zo wordt de vrucht van de hoogmoed van het hart van de koning van Assyrië gestraft, en de glorie van zijn hoge aanzien. Zie Daniël 7:20; 11:36; Jesaja 10:12. Dit is de vastbesloten verwoesting overvloeiende met gerechtigheid. Jesaja 10:12,22. *“Dewelken de Heere verdoen zal door de Geest Zijnsmonds”* etc. 2 Thessalonicenzen 2:8. Jezus zegt: *“De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.”* Johannes 7:63. Het was het licht van de waarheid dat begon te schijnen in de hervorming dat de invloed en macht van het pausdom deed ineenschrompelen; en sinds de tijd van het einde, is de Bijbel, voorheen onderdrukt en weggehouden bij de mensen, uitgebracht en van hun zak ontdaan d.m.v. vertalingen in verschillende talen en over de hele wereld verspreidt. Ook de boeken Daniël en Openbaring zijn ontzegelt en geopend, en de kennis daarvan is toegenomen en de verdorvenheden van het pausdom zijn bloot gelegd, en zo heeft het Woord van de Heere, die de Geest van Zijn mond is, de macht en heerschappij van de mens der zonde vernietigd; dit is de vastbesloten verwoesting overvloeiende met gerechtigheid. Dit is ook de gerechtigheid waarmee Sions bekeerlingen zijn verlost, Jesaja 1:27. Er staat geschreven in Handelingen 7:17: *“Maar als nu de tijd der belofte, die God aan Abraham gezworen had, genaakte, wies het volk en vermenigvuldigde in Egypte.”* Dus toen de tijd van de belofte naderde, dat de Heere opnieuw Zijn hand zou stellen, de tweede keer, om het overblijfsel van Zijn volk te verlossen van het geestelijke, of antitype, Egypte, begon het volk Israël te groeien en vermenigvuldigde zich door de hervorming onder Luther. Het boek Openbaring was, net als het boek Daniël, een verzegeld boek tot de tijd van het einde. Openbaring 22:10-11, was op gelijke wijze profetisch gesproken, en kan alleen van toepassing zijn nadat de tijd van het einde begonnen is. De draak van Openbaring 12, en het pauselijke beest van Openbaring 13, symboliseren hetzelfde beest als het vierde beest met de tien hoornen van Daniël, en de kleine hoorn die oorlog voerde tegen de heiligen. Openbaring 17 alleen al legt uit WIE

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

DEGENEN waren die de heerschappij wegnamen, voorspeld in Daniël 7:26. Om de profetische perioden te begrijpen in Openbaring, moet men die van Daniëls gezichten begrijpen; vandaar dat het boek Openbaring een verzegeld boek was totdat het geopend werd in relatie met het boek Daniël in de tijd van het einde.

Jezus zei: *“het woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen ten laatste dage.”* Johannes 12:48. De boeken met de visioenen van Daniël en Johannes bevatten de voornaamste profetische geschiedenis van de verdorvenheid van het pauselijk koninkrijk en de voorspelde oordelen die aan de pauselijke natie werden toegebracht toen de bepaalde tijd van Jeruzalem was vervuld; daaraan kunnen wij de noodzaak zien dat de boeken werden geopend in die tijd. Deze twee boeken vormen een heel belangrijk deel van de twee getuigen, of de twee profeten die hen kwelden die op de aarde wonen, door de aarde te slaan met plagen zo vaak als ze wilden. Openbaring 11:3-10. De tien hoornen van het pauselijk beest waren afhankelijke van, en ontvingen hun macht en autoriteit, hun kroon en tronen van het pauselijke hoofd, van de paus; en toen zijn heerschappij weggenomen werd, was dat het omkeren van de tronen van de koninkrijken. Haggai 2:23. Dus alle pauselijke tronen, die afhankelijk zijn van het pauselijke hoofd, zijn in feite met het hoofd ten val gekomen. En Buonaparte zette zich al snel aan de taak om de koningen te vervangen die door de paus waren aangesteld, en stelde koningen aan van zijn eigen keuze. De tronen van de pauselijke koninkrijken werden dus zo omvergeworpen, of teneer geworpen toen God begon met Zijn oordelen, om het bloed te wreken van Zijn dienstknechten die op de aarde wonen, als antwoord op het gebed van de martelaren. Zie Openbaring 6:9-11. Dit zijn historische feiten en wij zullen niet stoppen om aan te tonen dat dit de tronen waren waar Daniël 7:9 naar verwijst.

De engel zei tegen Johannes, op het eiland Patmos, : *“Kom herwaarts, ik zal u tonen het oordeel der grote hoer, die daar zit op vele wateren;”* De engel liet Johannes een vrouw zien, symbool voor de roomse kerk, gezeten op een scharlakenrood beest, vol van namen van godslastering, met zeven hoofden en tien hoornen; de engel vertelde Johannes dat de tien hoornen of koningen de vrouw haten en haar woest maakten en naakt, etc. *“Want God heeft hun in hun harten gegeven, dat zij Zijn mening doen, en dat zij enerlei mening doen, en dat zij hun koninkrijk het beest geven, totdat de woorden Gods voleindigd zullen zijn.”* Deze tekst omhelst niet de hele vervulling van Gods woorden, maar alleen die woorden die het OORDEEL voorspellen van de roomse kerk. Dit was alles wat de engel toegezegd had om aan Johannes te laten zien in dit visioen.

De vrouw was gehuld in purper en scharlaken kleuren, en versiert met goud en kostbare stenen en parels. Door de roomse kerk van deze protserige kleding en kostbare versiering te ontdoen, maakt haar WOEST en NAAKT, en is tot op heden het OORDEEL van de roomse kerk, dat laat de engel aan Johannes zien.

Dit gewaad van de roomse kerk is niet zonder betekenis. Het purperen en scharlaken gekleurde gewaad is een teken of symbool van burgerlijke macht van de staat. Dit zal blijken uit het volgende citaat:

Uit: Prophetic Expositions, vol.II, p.84-86 van Josiah Litch

Het gaat hier over de eerste roomse oorlog van 508-518 n.Chr., hij citeert hier van Gibbon: *“De kroon en de mijter werden ingezet bij deze gedenkwaardige ruzie.”* *“en het kostte de keizer Anastatius bijna zijn troon en zijn leven.”* *“Zonder zijn diadeem en in de houding van een smekeling verscheen Anastatius op de troon van het circus. De roomsen repeteerden de heilige Trisagion voor hem; zij namen genoegen met zijn aanbod, die hij verkondigde door de stem van een heraut, dat hij AFSTAND DEED VAN HET PURPER; zij luisterden naar de vermaning dat niet*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

allen konden regeren, moesten zij voorafgaand eens zijn in de keuze van een soevereine.”

Uit het bovenstaande zien wij dat door afstand te doen van het purper iemand de burgerlijke macht van de staat ontnomen wordt. Onze Heiland werd door de Romeinse soldaten uitgedost met een SCHARLAKENROOD kleed en een doornenkroon, en die spottend zeiden, “heil, de koning van de Joden”.

Een Amerikaanse geestelijke die Rome bezocht, beschreef zijn bezoek aan de kerk van St. Gregory en de binnenkomst van de paus met de volgende woorden: “Een eerbiedwaardige oude man, gekleed in SCHARLAKEN, bijna onmiddellijk gevolgd door een groot hofstoet, bij wiens binnenkomst de monniken bogen met een respectvolle eerbied. Hij had nauwelijks de drempel betreden of een dozijn van zijn begeleiders verzamelden zich rondom hem; sommigen in SCHARLAKEN kledij, anderen in rijke kerkelijke gewaden, en weer anderen in militaire uitrusting, etc.” Uit: The spirit of Popery, in brieven van een vader aan zijn kinderen, blz. 95,96.

De paus heeft ooit het recht geclaimd van de bekroning en meegeven van de burgerlijke macht aan koningen. Boethus, B.13, of Scotland, p.788, spreekt over de inhuldiging van de koning: “Een gezant werd gestuurd door de paus met het zwaard en PURPEREN hoed.” Het zwaard was het embleem van de militaire macht en de PURPEREN hoed een teken van de burgerlijke macht verleend door de paus aan de koning.

De purperen en scharlaken gekleurde kledij is het Romeinse teken of embleem van koningschap. In 1798 werd de paus gedwongen afstand te doen van het PURPER toen hij zijn troonsafstand ondertekende m.b.t. zijn wereldlijke macht. In 1798 deed Buonaparte, als hoofd van de Franse natie, het SCHARLAKEN KLEED aan. Het volgende is van Lockhart's Napoleon, blz. 160. Hij zei, nadat Napoleon de regeringszetel van Luxemburg naar het oude paleis van de Tuilleries verhuisde: “Kort hierna verscheen hij (Buonaparte) in zijn NIEUWE OFFICIELE kleding van RODE ZIJDE en een zwarte stok. Iemand merkte op tegen hem dat dit laatste stuk niet strookte met de rest. Dat geeft niet, antwoordde hij glimlachend, een klein overblijfsel van het militaire karakter doet ons geen kwaad.” Eén punt willen wij nog opmerken, namelijk, de paus was beroofd van zijn burgerlijke macht en purper en scharlaken kledij in 1798 en Buonaparte deed het aan in het daarop volgende jaar, 1799.

Van 508 tot 538 werd het oppergezag van de katholieken en van de burgerlijke macht van het westen geplaatst in de persoon van Clovis, koning van Frankrijk. Het volgende komt uit de Midnight Cry: “Constantijn schafte eerst het heidendom af; en werd hersteld onder de Barbaren, en duurde voort tot hun bekering tot het christendom. Clovis, koning van Frankrijk, bekeerde zich tot het geloof in 496 n.Chr. en omarmde het katholieke geloof en verkreeg de titel van “Christelijke Majesteit” en “Oudste zoon van de kerk”, de andere koningen werden spoedig daarna bekeerd, sommigen tot het katholicisme en anderen tot het arianisme. De Oost-Goten omarmden het Ariaanse geloof, zo ook de Vandalen van Afrika. In verband met deze Ariaanse overheid, hield de oude Romeinse overheid nog steeds een greep in Rome onder de consulaire waardigheid en macht.

Vanaf zijn bekering wijdde Clovis zijn tijd en energie aan het uitbreiden van het katholieke geloof; en met dat doel zette hij de oorlogen voort. Zijn laatste grote strijd werd gevochten in de verovering van de Visgoten en hun onderwerping aan het geloof IN 508; en op zijn terugreis naar huis ontmoette hij bij de stad Tours, bij de ambassadeur van Anastatius, de keizer van Constantinopel, waarbij aan Clovis het insigne en de titel van de CONSUL van ROME en Patriciër werd toegekend ... zodat een katholieke koning van het westen voor het eerst de HOOGSTE

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Romeinse macht kreeg in 508 n.Chr.. Dit was de oppermacht van de katholieken, niet van het pausdom. De oppermacht van de paus kwam in 538.”

In 538 werd de pauselijk staatsvorm opgericht d.m.v. een decreet van Justinian, die het in werking stelde. Dit was de draak die aan het pauselijk beest zijn kracht en zijn troon en grote macht gaf. Dit decreet bekleedde de paus, het hoofd van de kerk, met burgerlijke macht en de PURPEREN en SCHARLAKEN mantel. Dit oppergezag van de paus was in de profetie beperkt tot 1260 jaren.

“Daarna zal het gericht zitten, en men zal zijn heerschappij wegnemen, hem verdelgende en verdoende, tot het einde toe.” Daniël 7:26. Tel 1260 op bij 538 en dan komen wij in het jaar 1798.

Dr. Adam Clarke zegt over deze tekst: “In 1798 viel het Frans Republikeinse leger Rome binnen en verving de hele pauselijke macht.” “Op 15 februari 1798 werd de pauselijke macht AFGESCHAFT, Rome werd tot republiek verklaard, en kreeg een volkstribunaal, vijf consuls en een senaat. De paus tekende zijn TROONAFSTAND m.b.t. zijn wereldlijke macht, en werd toen naar Frankrijk gebracht waar hij in gevangenschap stierf, op 29 augustus 1799.” Uit: Rotteck's History of the world.

Uit het bovenstaande geschiedkundige uittreksel is te zien dat het oppergezag van het katholicisme VAN Clovis was, de koning van Frankrijk, en aan hem werd de burgerlijke staatsmacht toegekend in het tienhoornige koninkrijk van Rome van 508 tot 538 n.Chr.. Deze macht ging over in de handen van de paus die het behield voor 1260 jaren, tot aan 1798. De Fransen namen toen het oppergezag van het Romeinse koninkrijk weer in eigen handen terug die ze 1260 jaren daarvoor hadden overgedragen in de handen van het pausdom. In 1798 ondertekende de paus zijn troonsafstand m.b.t. zijn burgerlijke staatsmacht, m.a.w. hij deed afstand van het PURPER. Deze handeling ontnam de kerk van Rome de purperen en scharlaken mantel en ook de kroon met de gouden en kostbare stenen en parels, waarmee ze was uitgedost.

Uit het feit dat de purperen en scharlaken mantel letterlijke en symbolisch waren, begrijp ik dat het goud, de kostbare stenen en parels in de kroon waarmee ze was uitgedost, en ook de gouden beker in haar hand, letterlijk en symbolisch zijn. De paus beweert de dienst van Christus in te vullen door de verzoening van zonden. Ik begrijp dat de gouden beker het gouden wierookvat is waarin de Romeinse hogepriester in hun afgodische aanbidding wierook aanbiedt; vandaar dat de gouden beker een zinnebeeld is van haar zogenaamde hogepriesterschap; en dus ook de kledij van de vrouw, de decoraties en haar gouden beker zijn alle letterlijk en symbolisch; d.w.z. verwijzend naar of m.a.w. veelzeggend of symbolisch staat het voor haar werkelijke karakter.

Het goud, de kostbare stenen, en parels in de kroon van de paus kunnen gerangschikt zijn in een hiërogliefen schrift, wat een zinnebeeldig of symbolisch manier is om het zo te lezen:

“Verborgenschap, het grote Babylon, de moeder der hoererij”. Er is enig bewijs voor het feit dat dit inderdaad het geval was.

Het volgende is uit de “Advent Herald” onder de titel “De paus, de mens der zonde, en Rome, het Babylon van de Openbaring van Johannes”. Twee lessen gegeven op dinsdag, 27 mei en donderdag, 29 mei, 1851, in Exeter hall, Londen, door predikant J.Cumming, D.D.

“Het systeem wordt uitgebeeld in de passage dat ik gelezen heb als de “verborgenschap der ongerechtigheid”. Ik hoorde laatst van een vriend dat onder de Arabieren een systeem is dat “juweel schrijven” wordt genoemd – een soort hiërogliefen schrift, waarmee men de betekenis, overgebracht door de opstelling en de kleuren van edelstenen, kan lezen, zoals het op een kroon geplaatst is. Mij werd verteld dat de oude tiara van de paus bezet was met juwelen, gerangschikt op deze wijze van schrijven, waardoor een Jood, die het geheimschrift kende, in staat was te lezen

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

“Verborgenheid, het grote Babylon, de moeder der hoererij”. De Joden, zo wordt verteld, schikten de kostbare stenen omdat zij de paus haatten, zoals zij hem nu haatten.”

In 1798 ondertekende de paus zijn troonsafstand m.b.t. zijn wereldlijke macht, hij deed afstand van het PURPER. Dit maakte de kerk van Rome woest en naakt; ontdaan van haar purperen mantel en de burgerlijke staatsmacht. De pauselijke regering werd afgeschaft, en de regering van Rome gereorganiseerd, en de paus werd in gevangenschap naar Frankrijk gebracht in 1798. In deze geschiedenis zien wij een volmaakte vervulling van Daniël 7:26 en Openbaring 13:10.

In het daarop volgende jaar, 1799, deed Buonaparte, die chieff consul was, de scharlaken jurk aan. Hij verklaarde later de wereldse soevereiniteit van de paus geheel ten einde. Door Rome met het Franse keizerrijk samen te voegen, verklaarde hij het als zijn tweede stad. Hij ging verder met het werk door de pauselijke koningen, die aangesteld waren door de paus, te vervangen en stelde daarvoor in de plaats degenen aan van zijn eigen keuze, integreerde hun grondgebied met het Franse keizerrijk, verklaarde zichzelf als erfgenaam van Ceasar's troon. Dus in de persoon van Buonaparte werd het oppergezag van het Romeinse rijk bevestigd en het oppergezag van de katholieken; hetzelfde als het was in de persoon van Clovis, koning van Frankrijk, van 508 tot 538; en Buonaparte gaf dit oppergezag niet op totdat hij afstand deed van de troon ten gunste van de jonge Napoleon, zijn zoon.

Uit bovenstaande feiten moet het duidelijk zijn dat de Franse revolutie het oppergezag van de Romeinse regering reorganiseerde en het nieuwe systeem of vorm van de regering zo opstelde als het was toen de pauselijke vorm werd opgericht; dus de dynastie van Napoleon vormde onvermijdelijk één van de zeven koppen van het beest of vormen van wereldse heerschappij. Geef aandacht aan dit punt.

Gedurende deze revolutie werden miljoenen gedood op het slagveld en door de hand van de beul.

Het volgende is uit de kerkgeschiedenis door Goodrich. Blz. 183-184:

“Deze revolutionaire uitbarsting die toen in beweging werd gezet vernietigde de wetten, regering en religie in Frankrijk en VERWOESTE BEIDE, de ROOMSE KERK daar en in de naburige landen. Haar priesters werden AFGESLACHT. Haar zilveren altaren en heiligen werden omgezet in geld om de strijdkrachten te betalen, haar klokken werden omgesmeed in kanonnen en haar kerken en kloosters verbouwd tot behuizing voor soldaten. Van de Atlantische Oceaan tot de Adriatische zee werd een VERSCHRIKKELIJK SCHOUWSPEL vertoond. Zij had het bloed vergoten van de heiligen en profeten en nu gaf God haar bloed te drinken. “

“Een burgerlijke grondwet werd opgezet voor de geestelijkheid waarop iedereen verplicht werd te zweren op straffe van de dood of verbanning. Het grote lichaam weigerde en priesters en altaren werden vernietigd, en nog eenmaal stroomde het bloed, dat als heilig werd beschouwd, van de tomen der paarden. Wie kon, ontsnapte door duizend gevaren heen en vonden asiel in het buitenland. Geen tong kon DE ELLENDE van de naties doorvertellen.” Marsh's Eccl. Hist.p.300. Dit was haar vlees eten op dezelfde manier dat zij het bloed dronk van de heiligen en profeten. En terwijl de Fransen de Roomse inquisitie verbrandde en vernietigde werd er letterlijk gezegd dat ze het oude karkas met een traag VUUR opat. En zo werd het pausdom woest en naakt gemaakt en zij aten haar vlees en verbrandden haar met vuur. Zo werd het OORDEEL van de Roomse kerk door de engel aan Johannes getoond; en zo werd het gebed verhoord van de martelaren toen het vijfde zegel geopend werd, (Openbaring 6:9-11). Zo OORDEELDE en wreekte God hun bloed op hun onderdrukkers toen de bestemde tijd was volbracht en daarmee werd het vonnis vastgesteld door

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

de heerschappij van de pauselijke hoorn weg te nemen. Daniël 7:26.

De dynastie van Napoleon was de opvolger van de pauselijke vorm. Toen de Europese koningen gewillig de Franse natie toestonden de pauselijke heerschappij in eigen handen over te nemen was het de vervulling van Openbaring 17:17 *“Want God heeft hun in de harten gegeven, dat zij Zijn mening doen, en dat zij enerlei mening doen, en dat zij HUN KONINKRIJK het beest geven, totdat de woorden Gods voleindigd zullen zijn.”* d.w.z. totdat het VONNIS werd uitgevoerd over de Roomse kerk door haar woest en naakt te maken etc.

Uit dit citaat leren wij het harde feit dat het tienhoornige koninkrijk gegeven was aan een macht die de Roomse kerk woest maakte en naakt, het was niemand anders dan de Franse natie; daarom kunnen wij de conclusie niet uit de weg gaan dat de dynastie van Napoleon het scharlaken rode beest vormt met de zeven hoofden en tien hoornen; want het was het scharlaken rode beest aan wie de koningen hun goedkeuring, HUN KONINKRIJK gaven. Zie Openbaring 17:3, 16-17. Zoals wij al eerder te kennen gaven dat de tien koningen van Europa vrijwillig de Franse natie toestemming gaven om de heerschappij van het pausdom in eigen hand te nemen, dat de heerschappij vormde van het tien hoornige koninkrijk, het ook de tien koningen waren die hun (heerschappij) macht en koninkrijk overgaven aan het scharlaken beest.

Een ander belangrijk feit is hier vermeldenswaardig; nl. dat wanneer het scharlaken kleurige beest de pauselijke regeringsvorm gedurende de 1260 jaren symboliseert, zoals is verondersteld, de bovenstaande handeling van de tien koningen, door hun pauselijk macht en koninkrijk te geven aan de pauselijke macht en koninkrijk; of met andere woorden, het scharlaken kleurige beest geeft zijn macht en koninkrijk aan zichzelf; dit werkt zo niet; dus komen wij tot de conclusie dat het scharlaken kleurige beest met de zeven koppen en tien horens een vorm van de Romeinse overheid is die de pauselijke vorm opgevolgd is; en dat kan niets anders zijn dan de dynastie van Napoleon.

Het was het scharlaken beest dat opkomt uit de afgrond. Zie Openbaring 17:8. Het was dit beest dat oorlog voerde tegen de twee getuigen. Zie hoofdstuk 11:3-14. Dit was de handeling van de Franse regering in hun poging om de Bijbel en het christendom uit te roeien uit de wereld.

Buonaparte, in zijn officiële scharlakenrode kleed, werd keizer van het Roomse tienhoornige koninkrijk. Hij verklaarde de wereldlijke soevereiniteit van de paus geheel ten einde, lijfde Rome in bij het Franse keizerrijk, verklaarde het tot zijn tweede stad, en wees een committee aan voor het beheer van de burgerlijke overheid.

Hij streefde zijn verdere voortgang na door de pauselijke koningen, die aangesteld waren door de paus, te onttrenen, en stelde degenen aan van zijn eigen keuze, en deelde hun grondgebied in bij het Franse keizerrijk. Maar de zon van Napoleons glorie bereikte spoedig zijn hoogtepunt en was voorbestemd met grote snelheid onder te gaan. Zijn laatste glinsterende stralen stierven weg op de gedenkwaardige vlakten van Waterloo. De grootmachten hadden een alliantie tegen hem gevormd, en toen de zon van zijn glorie werd verduisterd, werd er een conferentie samengeroepen van de geallieerden in 1815, en vervingen de koningen die Buonaparte had onttroond. Ze herstelden voor de paus het burgerlijk gezag van een klein gebied in Italië, zo bepaalden ze de grens en langzaam genas de dodelijke wond van het pauselijke hoofd, zodat zijn leven, zoals dat van de drie beesten van Daniël 7:12, verlengd zou worden voor een tijd om dan vernietigd te worden bij de glorieuze komst van Christus.

Toen de dodelijk wond aldus was geheeld in 1815, verdween de dynastie van Napoleon. Dan zouden de woorden van de engel van toepassing worden; namelijk: *“ziende het beest dat WAS en*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

niet is” Van 1815 tot 1848-9, de dynasty van Napoleon was niet. Maar in de ongekende revolutie die over Europa raasde als een krachtige tornado in 1848-9, steeg de dynasty van Napoleon uit de afgrond. Maar zijn carrière was kort, zijn profetische geschiedenis is in een paar woorden verteld; namelijk: *“en het zal opkomen uit de afgrond, en ten verderve gaan.”* Hij is nog maar net uit de afgrond gerezen of hij bevindt zich op de snelweg tot verderf; ondanks al zijn energie om de machtige draaikolk te voorkomen, maar door de onweerstaanbare kracht van een onzichtbare hand wordt hij al getrokken in de richting van de maalstroom waar hij zich zal bevinden op het slagveld van de grote dag van de almachtige God om vertreden te worden in de wijnpersbak van de hevigheid van de toorn van de Heere der heerscharen om overspoeld te worden in de afgrond en de donkere nacht van het “verderf”; en zo eindigt de Romeinse regering en het koninkrijk, wanneer hij zich waagt in een oorlog tegen het Lam, en het Lam zal overwinnen; want Hij is de Heer der heerscharen en Koning der koningen.

Er zal nu gezegd worden, dat sinds 1848-9, het beest dat was, en dan verdween in 1815 en niet was tot 1848-9, dat hij nu “nog is”. En het beest dat opsteeg uit de afgrond en nu op het rechte pad naar het verderf in de opeenvolgende lijn van de hoofden, het de achtste is, en uit de zeven is. Dit feit openbaart dat de eerste dynasty van Napoleon, die de voorloper is van de achtste, het zevende hoofd is. De meest voorkomende mening is geweest dat de pauselijke vorm van de Romeinse regering het zevende hoofd vormde van het Romeinse beest; maar de engel zei tegen Johannes: *“vijf zijn gevallen, en de één is (dat is de zesde); de ander (nl. De zevende) is nog niet gekomen, en wanneer hij zal gekomen zijn, moet hij een WEINIG TIJDS blijven.”*

Sinds de grondlegging van de wereld heeft er geen universele heerschappij zo lang bestaan als het pauselijke; waarop kan de tekst van de engel (Openbaring 17:10) nl. *“en wanneer hij (het zevende hoofd) zal gekomen zijn, moet hij een WEINIG TIJDS blijven,”* anders worden toegepast dan op het pauselijke hoofd. Maar in de geschiedenis van de dynasty van Napoleon vinden wij een volmaakte vervulling van deze profetie. De dynasty van Napoleon duurde maar een korte tijd: net lang genoeg om de taak te vervullen waarvoor hij opgestegen was. Buonaparte was net zo echt een onderwerp van de profetie als de Perzische koning Kores was; en volbracht het Goddelijk plan waartoe hij werd opgewekt, net als Kores de koning van Perzië, door het Babylonische koninkrijk te overwinnen.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Battle Creek, Michigan, 31 januari 1856 – manuscript van het vervolg van broeder Edson's artikel over “De tijden der heidenen” is niet ontvangen op de sluitingsdatum van dit tijdschrift, 30 januari.

REVIEW AND HERALD
14 FEBRUARI 1856 – NUMMER 20

**DE TIJDEN DER HEIDENEN, EN DE BEVRIJDING EN HERSTEL VAN HET OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL
UIT DE ZEVEN TIJDEN, OF 2520 JAREN VAN ASSYRISCHE OF HEIDENS EN PAUSELIJKE
GEVANGENSCHAP**

door Hiram Edson – (vervolg)

Er is speculatie en verwarring geweest m.b.t. de zeven hoofden van het Roomse beest. Om tot een juist begrip te komen van wat de zeven hoofden symboliseren moeten er één of twee standpunten/meningen beslist vastgesteld worden; namelijk dat inspiratie uitlegt, en openbaart, en karakteriseert wat de zeven hoofden symboliseren, of dit doet het niet. Wanneer het laatstgenoemde het geval is zullen wij voor altijd in duisternis blijven naar onze eigen speculaties, en dus zal er onvermijdelijk voor altijd totale verwarring heersen op dit punt. Dat kan niet juist zijn; dus kiezen wij voor het eerstgenoemde en zijn wij bereid de gehele Bijbel te onderzoeken voor een uitleg van de zeven hoofden. Het geïnspireerde Woord getuigt dat *“de zeven hoofden zijn zeven bergen, op welke de vrouw zit, en zij zijn ook zeven koningen (of koninkrijken), de vijf zijn gevallen, en de een is; de ander is nog niet gekomen,”* (Openbaring 17:9-10)

Uit deze tekst leren wij dat de zeven hoofden, zeven verschillende opeenvolgende vormen van universele oppermachten zijn. Elke vorm van universele oppermachten of hoofden hebben achtereenvolgend de universele scepter gezwaaid over alle andere lagere regeringen en gewesten. Volgens de geïnspireerde getuigenis, zat de vrouw, Babylon, op elk van de zeven hoofden, of op de achter elkaar opeenvolgende universele oppermachten. Maar wanneer deze vrouw, Babylon, ALLEEN de pauselijke vorm van de wereldkerk symboliseert, dan zou ze op niet meer dan twee van de zeven hoofden of bergen hebben gezeten; de zesde, of het pauselijke hoofd, en het zevende hoofd, of de dynastie van Napoleon.

Degenen die de zeven hoofden uitleggen als zeven verschillende vormen van de Roomse regering, maken de pauselijke vorm tot zeven hoofden. Volgens deze theorie zou de vrouw, Babylon, gezeten moeten hebben op zes van de zeven hoofden voordat de pauselijke vorm van de wereldkerk bestond. Het was de HEIDENSE vorm van de wereldkerk die op de eerdere vormen van de Roomse regering zat voordat het plaats maakte voor de pauselijke vorm in het eerste deel van de zesde eeuw van het christelijke tijdperk; dus de vrouw, Babylon, symboliseert het heidense, zowel als de pauselijke vorm van satans vervalste concurrerende kerk; en deze waarheid wordt ook verder bevestigd door het feit dat in haar het bloed van de heiligen gevonden wordt en van de profeten, en van IEDEREEN die gedood werden op deze aarde; dus mogen wij dit als een onwrikbare waarheid aannemen dat de vrouw, Babylon, beide symboliseert, de heidense zowel als de pauselijke vorm, of te wel de wereldkerk in haar verschillende vormen door ALLE eeuwen. De heidense vorm van de kerk is gezeten op het voorouderlijke Assyrische of Babylonische, de Medo-Perzische, de Griekse en de Romeinse koninkrijken; dus AL dezen moeten meegerekend worden met de zeven hoofden, tevergeefs zullen wij in het geïnspireerde Woord zoeken naar een aanstelling van zeven

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

verschillende opeenvolgende vormen van universele oppermachten in de Romeinse regering. De tegenwoordige dynastie van Napoleon met Louis Napoleon als het gemachtigde hoofd, is door inspiratie aangesteld om de achtste te zijn, maar is uit de zeven; (d.w.z. herleving uit de zeven en gaat ten verderve); dus kunnen wij niet verder tellen in deze richting. De eerste dynastie van Napoleon met Napoleon Buonaparte als het aangestelde hoofd, duurde voor een korte periode, is ook aangesteld om het zevende hoofd te zijn. Dit feit hebben we duidelijk bewezen.

Door het ware zevende hoofd aldus te hebben aangewezen zijn wij bereid de geïnspireerde geschiedenis te volgen op de lijn van zijn voorlopers van de universele oppermachten totdat we de nummer één vinden en zo zullen we de Bijbelse aanwijzing vinden van de ware zeven hoofden.

De voorganger van het zevende hoofd in de Romeinse oppermachten was de pauselijke vorm, gesymboliseerd door het pauselijke beest; (Openbaring 13:1-10) en ook bij de kleine hoorn, die uit de tien kwam. Daniël 7:8,2-26. En die voorafging aan de pauselijke vorm was de verdeelde regering van de Romeinen, gesymboliseerd door het ijzer met het leem vermengd; (Daniël 11:41) en ook door de opkomst van de tien hoornen vanuit het Romeinse koninkrijk, (hoofdstuk 7:24) die opkwam uit de Barbaarse verovering van de macht van het Romeinse keizerrijk.

Wanneer er bezwaar gemaakt wordt dat de tien hoornen verschillend zijn van de zeven hoofden, en dus daarom niet gerekend kunnen worden als één van de zeven hoofden, geven wij als antwoord, dat hoewel dit bezwaar verdedigbaar voorkomt, moeten wij één feit toegeven, dat de verdeelde staat van de Romeinse regering, gesymboliseerd door de tien hoornen, bestond onder verschillende machtsvormen die onder de zeven hoofden gerekend moeten worden; anders moeten de zeven hoofden voorafgegaan zijn aan de tien hoornen.

Wij hebben de Napoleonse gezagsvorm laten zien als het zevende hoofd, en iedereen zal toegeven dat de pauselijke vorm, die opkwam na de verdeelde staat, moet worden gerekend als één van de zeven hoofden.

De pauselijke macht en het koninkrijk is bestemd (Openbaring 17:13, 17) om de eigenaar of macht en koninkrijk van de tien hoornen te zijn, wiens macht en koninkrijk zij (de tien hoornen) overgedragen hebben aan het scharlaken gekleurde beest, en zo ontstaan de tien hoornen vanuit de pauselijke in de Napoleonse gezagsvorm. En wanneer deze, die als de tweede en derde vorm van de verdeelde staat worden beschouwd, onder de zeven hoofden gerekend worden, welk deugdelijk bezwaar kan er zijn voor de eerste vorm van de verdeelde staat, om gerekend te worden als één van de hoofden?

De laatste van de tien hoornen ontstond in 483 n.Chr.. Zij verscheen bij de instorting en verovering van het Romeinse keizerrijk. De keizerlijke macht stierf en werd afgeschaft in het Westen in 476, na de verovering van Rome door Odoacer, een Barbaarse hoofdman die zich toen vestigde op de troon van de Caesars. Zie “Guthries's Universal Geography, vol. 1 p.49”. En ook “Litch's Prophetic Expositions, vol.ii p.66,79”. En zo bezat de Barbaarse regeringsvorm de zetel van de draak, zoals ook het pauselijke beest, en ook Napoleon, die in zijn bevelschrift het volgende zegt: “WIJ, DE ERFGENAMEN VAN CAESAR'S MACHT, zijn vastbesloten de onafhankelijkheid van onze troon te handhaven, en de onschendbaarheid van onze rechten.” Zie “Litch, p.107”.

“Het onderworpen Italiaanse volk was bereid om zonder te morren de autoriteit te gehoorzamen die Odoacer verwaardigde uit te oefenen als de plaatsvervanger van de keizer van het Westen; maar Odoacer besloot om die nutteloze en dure zetel af te schaffen.” Hij was ook bekleed met de zetel van Patrician. Litch vol.1 p.99, 100.

Constantijn schafte het heidendom af, de nationale religie van het keizerrijk, maar de Barbaarse

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

regering herstelde het weer; dus het is duidelijk dat het de Barbaarse staatsvorm was in zijn oppergezag met Odoacer als het representatieve hoofd, in 476 n.Chr. En in 508 n.Chr. werd Clovis van Frankrijk het representatieve hoofd van de hoogste Romeinse macht. Als het wordt tegengesproken dat het keizerrijk nog bestond in Constantinopel, de zetel van het Oostelijke rijk tot 538, dan antwoorden wij, dat het nog een lange tijd in stand bleef in het Oosten nadat de pauselijke macht was gevestigd in het Westen. Zijn levensduur als dat van het beest, (Daniël 8:12) was verlengd voor een seizoen en tijd, nadat zijn oppermacht van zijn koninkrijk was weggenomen. En op dezelfde manier zoals de pauselijke regering bestond, alhoewel zijn oppergezag van zijn rijk was weggenomen. Dus wij voelen ons gerechtigd de Barbaarse vorm van de verdeelde staat van de Romeinse regering mee te tellen als één van de zeven hoofden, het is aangeduid door inspiratie, in de opkomst van de tien koningen. Daniël 8:24

En de vorm die voorafging aan de Barbaarse vorm was de keizerlijke vorm, en wordt gesymboliseerd door de grote rode draak. Openbaring 12.

De keizerlijke, de Barbaarse, de pauselijke en de Napoleonse vorm van het Romeinse oppergezag zijn alle die door inspiratie aangewezen zijn om mee gerekend te worden met de zeven hoofden. De andere drie die voorafgingen aan het Romeinse, worden gesymboliseerd door het luipaard, de beer en de leeuw van Daniël 7:4-6. Dit waren de drie voorgangers, en werden samengevoegd in het Romeinse koninkrijk; vandaar dat het Romeinse beest, (Openbaring 13: 1-10) het lichaam heeft van een luipaard, de voeten als van een beer, en de mond als van een leeuw. Deze drie en de vier Romeinse vormen zijn de zeven opeenvolgende vormen van wereldwijd gezag welke inspiratie geopenbaard en aangeduid heeft.

De steen die een grote berg of koninkrijk werd en de gehele aarde vulde, (Daniël 2:35, 45), was uit de berg gehakt. De berg is een duidelijke uitdrukking en verwijst naar iets voorafgaands; en in dit geval heeft het niets dat in dit verband verwijst naar het voorafgaande, echter het grote beeld dat uit verschillende metalen bestaat, symboliseert verschillende vormen van oppergezag. Dit grote beeld symboliseert het heidense gezag over Gods volk gedurende de lange periode van 2520 jaren van gevangenschap. Jeremia 51 is een voorspelling van de vernietiging van alle aardse of heidense regeringen, en staat gelijk met het neerslaan van het beeld aan zijn voeten, wanneer het gelijk wordt met het kaf op een zomerse dorsvloer, en de wind voert ze weg, en er werd niets meer van terug gevonden. Daniël 2:35,45. Het 25ste vers van Jeremia 51 luidt: *“Zie, Ik wil aan u, gij verdervende BERG (spreekt de HEERE), gij die de ganse aarde verderft; en Ik zal Mijn hand tegen u uitstrekken en u van de steenrotsen afwentelen, en zal u stellen tot een berg des brands.”* Zie ook Zacharia 4:7

Van het bovenstaande leren wij dat het universele oppergezag van de heidense heerschappij vanaf het begin tot zijn uiteindelijke vernietiging wordt aangeduid met de GROTE BERG. Deze grote berg heeft verschillende grootse revoluties doorgemaakt. De zeven hoofden, die zeven bergen zijn, symboliseren de zeven veranderingen of vormen die de ene grote berg zich heeft toegeëigend door zijn zeven grootste revoluties. Zeven is een volmaakt getal, en brengt het heidense oppergezag tot zijn laatste crisis.

Van het bovenstaande leren wij het feit dat inspiratie Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en de vier vormen van het oppergezag in de Romeinse regering heeft aangeduid. Dit zijn de ware zeven hoofden.

De weg is nu voorbereid om die profetieën te onderzoeken die betrekking hebben op het verzamelen van het overblijfsel gedurende de bedeling van de volheid der tijden.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

HET VERZAMELEN VAN HET OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL

Het OVERBLIJFSEL wordt verlost UIT het land van hun gevangenschap. Zij worden verlost UIT ALLE PLAATSEN en landen waarheen ze waren verstrooid gedurende de bewolkte en donkere dag, of de 2520 jaren periode van hun gevangenschap. Zie Jesaja 11:11-12; Jeremia 30:10; Ezechiël 34:11-13. Het land van hun gevangenschap, gedurende de 2520 jaren van heidense heerschappij over hen, omvatten het oude Assyrië, of Babylonische, het Medo-Perzische, de Griekse en de Romeinse rijken. Deze rijken omvatten alle gebieden ten **OOSTEN VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN**; het oude land van Palestina niet uitgezonderd; vandaar dat wij weggegaan zijn uit het Oostelijke continent, en **zijn wij noodzakelijkerwijs verdreven naar het Westelijk Amerikaanse Continent om het land te vinden waar de Heere het overblijfsel van Zijn volk verzameld heeft sinds de 2520 jaren van hun gevangenschap eindigden.**

Wij geloven dat het land, of natie en regering van deze Verenigde Staten van Noord Amerika, waarvan wij ook geloven dat het gesymboliseerd wordt door het twee hoornige beest van Openbaring 13:11, het land en de plaats is waar het overblijfsel verzameld wordt. Vandaar dat wij nu gaan kijken naar enkele van de bewijzen met betrekking tot de locatie van het twee hoornige beest. Openbaring 13:11-18.

Het gebied waarover de zeven hoofden van het eerste beest hun oppergezag hebben uitgeoefend, omvat het oude Assyrische, of Babylonische, het Medo-Perzische, de Griekse en het Romeinse rijk; vandaar dat de grenzen van al deze grote rijken een omheining vormen rond alle grondgebieden ten oosten van de Atlantische Oceaan, en sluit voor altijd de mogelijkheid uit om het twee hoornige beest van Openbaring 13 binnen dit besloten gebied te plaatsen.

Dit blijkt uit het feit dat de zeven hoofden de opeenvolgende vormen van de heidense overheersing vormen in dat gebied, van het begin tot het einde; en inspiratie bevestigt dat het twee hoornige beest ALLE macht uitoefent van het eerste beest voor diens ogen. Dit zou hij niet kunnen doen in het gebied waar elk van de zeven hoofden hun oppergezag hebben uitgeoefend, zonder dat hij één van de zeven hoofden van het eerste beest is, en de opvolger wordt van het eerste beest voor diens ogen. Dit zou hem maken tot een beest met zeven hoofden en tien hoornen, zoals het pausdom, en ook het scharlakenrode beest. Elk van hen verschijnt als het beest met de zeven hoofden, omdat zij zich bevinden in de opeenvolgende lijn van hun voorganger, de draak van hoofdstuk 12, met zeven hoofden en tien hoornen.

Het idee om het twee hoornige beest binnen het gebied van de zeven hoofdige heerschappij te plaatsen is ook verder uitgesloten door het feit dat de laatste twee van de zeven hoofden, n.l. de pauselijke en Napoleonse vorm van oppermacht van de gehele periode van 538 tot de tijd wanneer de tien hoornen van het scharlakenrode beest, of de Napoleons vorm van oppermacht, oorlog voert met het Lam en door Hem overwonnen wordt, Die Heere der heren is en Koning der koningen, wiens heerschappij een eeuwige heerschappij is, en Zijn koninkrijk en oppermacht zal niet overgaan van de ene naar de andere. Daarom is er geen plaats meer voor het twee hoornige beest om alle macht, van het eerste beest, uit te oefenen in het gebied van de zeven hoofdige heerschappij, tussen 538 en de strijd van de grote dag wanneer alle aardse oppergezag tot hun uiteindelijke einde komt.

Het bovenstaande is voldoende om de plaats van het twee hoornige beest ten oosten van de Atlantische Oceaan uit te sluiten. Het eerste beest van Openbaring 13:1-10, met zeven hoofden en tien hoornen, komt overeen met de pauskoning van Daniël 11:36, die zich verheft boven alle god of koning, en zal doen naar zijn welgevallen en daarbij voorspoedig zijn, zal deze hoge positie

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

aanhouden tot de gramschap of verstrooiing van de macht van het heilige volk voleindigd is. Deze profetische geschiedenis van de pauselijke heerschappij, het aanbrengen van de dodelijke wond van het eerste beest, zal niet eerder bekend/erkent worden totdat de verstrooiing of de verwoestende gramschap was voleindigd, dat was in 1798.

Op dit tijdstip mogen wij redelijkerwijs ergens op deze aarde een nieuw georganiseerde regering verwachten, gelijkend in karakter op de oude regering van Israël in het land Kanaän. Dat het oude/vorige en de latere/nieuwe beide in karakter een republikeinse regeringsvorm is, kan worden gezien door 1 Koningen 4:25 te vergelijken met Micha 4:4-5.

De vraag is nu: “Wat was het motief en het doel waarom vele van de eerste kolonisten van deze Amerikaanse wildernis er toe gebracht werden hun geboorteland te verlaten, de gevaren van de zee te doorstaan, de gevaren van de woeste tegenstander van het woud en de ontberingen van deze eenzame en afgezonderde wildernis?” Het antwoord is: “Zij verlieten hun geboorteland doordat het veranderd was in een land van Roomse vervolging en gevangenschap. Hun doel, om naar deze Amerikaanse wildernis te gaan, was dat zij hier een Gemeenebest konden organiseren en vestigen, een regering DAT DICHTBIJ DAT VAN DE JODEN KWAM zover het verschil in omstandigheden het zou toelaten, met de bedoeling dat zij hier een TOEVLUCHT konden vinden van de religieuze vervolgingen. Dit feit is zichtbaar op de bladzijden van de geschiedenis.

Het volgende is van Hale's oudste geschiedenis van de Verenigde Staten blz. 78. Hij zegt daar: “Het is leerzaam te zien hoe vroeg, in sommige kolonies, het zaad van de Amerikaanse revolutie werd gezaaid.” Op blz. 11-12 van de introductie zegt hij: “De religieuze oorlogen die Frankrijk teisterden in de 16e eeuw, bracht de vermaarde staatsman, Jasper Coligni HET HOOFD VAN DE PROTESTANTSE SEKTE, er toe in 1502 een schikking te treffen, waardoor zijn broeders zich konden terugtrekken van de Roomse vervolgingen. Hij rustte twee schepen uit en stuurde ze daarheen onder het bevel van John Rebut, die landde op een plaats dat binnen de grenzen zou moeten zijn van South Carolina etc.. Dit was de eerste poging om een kolonie te vestigen binnen de grenzen van de Verenigde Staten; en het is waardevol op te merken, dat het doel wat ze voor ogen hadden een toevluchtsoord was dat hen voor religieuze vervolgingen beschermde.” Op blz. 31 zegt hij: “Het grote doel van de Puriteinen, door zich terug te trekken van de onbewoonde gebieden in New England, was de oprichting van een religieuze Gemeenebest, dat dichtbij het MODEL van dat van de JODEN kwam, en zover het verschil in omstandigheden het zou toelaten. Om dit doel te bereiken achtten ze het noodzakelijk, en verordeneerden ze bij een algemene rechtbank, gehouden in 1631, dat niemand anders dan die belijdenis van hun geloof hadden gedaan, en leden van een kerk waren, toegestaan werden lid te worden van een gemeentebestuur, of het voorrecht genieten om te stemmen.

Deze wet is te streng gecensureerd door degenen die in een meer liberale en verlichtte tijd leefden. Het sprak geen van de beroepen tegen van de Puriteinen. Het was in strikte harmonie met de erkende motieven van hun emigratie. Het vertoonde minder intolerantie dan wat daarna werd getoond door elke andere natie. Het overtrad niemands rechten; want niemand anders kon het recht opeisen om op het grondgebied te komen dat zij hadden gekocht. En dat was ongetwijfeld noodzakelijk, dat was toen de stemming van de geest van de mannen, voor de gemoedsrust van hun kleine samenleving.” Lees ook blz. 61 en 62 van dezelfde geschiedenis. Fragmenten van dezelfde aard als hierboven zijn er nog vele; maar het bovenstaande moet voldoende zijn om te laten zien dat het doel van vele van de emigranten naar de Verenigde Staten, was om een Gemeenebest te vestigen dat zoveel mogelijk overeenkwam met het model van de

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Joden, zover de verschillen in de omstandigheden het toelieten.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

**REVIEW AND HERALD
21 FEBRUARI 1856 – NUMMER 21**

**DE TIJDEN DER HEIDENEN, EN DE BEVRIJDING EN HERSTEL VAN HET OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL
UIT DE ZEVEN TIJDEN, OF 2520 JAREN VAN ASSYRISCHE OF HEIDENS EN PAUSELIJKE
GEVANGENSCHAP**

door Hiram Edson – (vervolg)

Dat er een herstel van een republikeinse, nationale macht en regering van het overblijfsel van Gods volk verwezenlijkt en ingesteld zou worden in de laatste tonelen van de tegenwoordige dispensatie zal verder duidelijk worden wanneer wij Ezechiël 17, Jesaja 2, Micha 3:12, 4:1-2 en andere voorspellingen lezen. Het laatste vers van Micha 3 voorspelt afschaffing en uitroeiing van de regering, macht en nationaliteit van de Joden en plaatste hen onder heidense overheersing: *“Daarom, om uwentwil zal Sion als een akker geploegd worden, en Jeruzalem zal tot puinhopen worden, en de berg dezès huizes tot hoogten eens wouds.”*

“Dezes huizes” genoemd in dit vers verwijst naar het huis van Jacob en het huis van Israël van vers 9 en van vorige geslachten, en is synoniem met het huis van de Heere in de eerste verzen van hoofdstuk 4 en is van toepassing in deze drie verzen exclusief op Gods belijdende volk.

Figuurlijk gesproken stelt in deze profetie *“tot hoogten eens wouds”* de oppermacht van de heidense overheersing voor. Dit kunt u zien door het volgende te lezen: Ezechiël 31, 17; Daniël 4:10-2, 20-22; Jesaja 9:18, 10:18, 19; Jeremia 7:7-8; Ezechiël 20:46-47. De *“berg”* in de profetie staat voor regering of koninkrijk.

Micha 3:12 voorspelt dat de *“berg”* of regering en koninkrijk van Israël zal worden uitgeroeid en afgeschaft en het gezag van de heidense overheersing zal zijn plaats innemen, zo zal hun vijand over hen regeren. Maar de profeet Micha laat ze niet in deze staat van heidense overheersing zonder te voorspellen dat er een herstel van hun regering zal zijn: *“Maar in het laatste der dagen zal het geschieden, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen; en hij zal verheven zijn boven de heuvelen, en de volken zullen tot hem toevloeien. En vele heidenen zullen heengaan en zeggen: Komt en laat ons opgaan tot den berg (of regering) des HEEREN, en ten huize van den God Jacobs.”*etc. Micha 4:1-2.

Door de eerste vijf verzen te lezen van dit hoofdstuk zult u zien dat de regering die hier voorspelt wordt een republikeinse regering is, die de rechten tolereert, garandeert en beschermt van burgerlijke en religieuze vrijheid. Het recht om God te aanbidden naar ons eigen geweten onder onze eigen druiven en vijgenboom, met andere woorden, onder onze eigen regering. Druiven- en vijgenbomen staan figuurlijk voor een regering. Zie Ezechiël 17; Mattheüs 21:33-41; Jesaja 5:1-7; Lukas 8:6-9. **Zo'n regering zoals hier voorspelt wordt gevonden in de grondwet van de Verenigde Staten van Noord Amerika**, gesymboliseerd (Openbaring 13:11) door een beest die uit de aarde opkomt en twee hoornen heeft ALS EEN LAM. Deze twee LAM GELIJKENDE hoornen stellen de burgerlijke en geestelijke autoriteiten voor van de Verenigde Staten, die tolereert, beschermt en de hemelse zegen van de burgerlijke en religieuze vrijheid handhaaft, en heeft dus een karakter als een lam.

In de onafhankelijkheidsverklaring van de Verenigde Staten staat het volgende:

“Wij beschouwen deze waarheden als vanzelfsprekend: dat alle mensen als gelijken worden geschapen, dat zij door hun schepper met zekere onvervreemdbare rechten zijn begiftigd, dat zich

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

daaronder bevinden het leven, de vrijheid en het nastreven van geluk. Dat, teneinde deze rechten te garanderen, regeringen onder de mensen worden ingesteld,”

De Grondwet die gebaseerd is op deze verklaring belooft dat iedereen beschermt zal worden in het aanbidden van God volgens de stem wat zijn eigen geweten.

“Het Congres zal geen wetten maken die een godsdienstige instelling of de uitoefening daarvan verbieden. Het beschermt de vrije meningsuiting, de persvrijheid, het verenigingsrecht, en het recht om de overheid te dagvaarden”

De uitspraak van George Washington m.b.t. het ONTWERP van de grondwet is als volgt:

“Wanneer ik maar enig idee had van de moeilijkheden die uit de grondwet voortvloeien, die door de conventie is aangenomen waarbij ik de eer had president te zijn toen het aangenomen werd, om zo de rechten van een religieuze denominatie in gevaar te brengen, dan zou IK NOOIT mijn naam verbonden hebben aan deze akte. Wanneer ik enig idee had dat de overheid zo beheerd zou worden dat GEWETENSVRIJHEID ZOU WORDEN BEDREIGD, ik bid u, wees er zeker van dat niemand meer bereid zou zijn dan ik om dat deel te herzien en te veranderen, om zo alle religieuze vervolgingen te vermijden. U kunt, zonder twijfel, herinneren dat ik vaak mijn mening heb uitgedrukt dat ieder mens die zich gedraagt als een goede burger, alleen verantwoordelijk is aan God voor zijn religieus geloof en BESCHERMT MOET WORDEN in het aanbidden van God volgens de stem van zijn eigen geweten.” GEORGE WASHINGTON

Het bovenstaande is een brief die door hem geschreven is aan het committee van een Baptisten gemeenschap in Virginia als antwoord op vragen over het ontwerp van de grondwet.

Hoewel de bestuurders van onze regering, de heersers van dit volk, zoals de vorsten en heersers van Israël in vroegere dagen weigeren, gerechtigheid, oordeel, waarheid en genade in praktijk te brengen, datgene wat deze rechtstaat nodig heeft; en hoewel Jeshurun hier opnieuw vet werd en achteruit sloeg (Deut. 32:15); en zo ver afgeweken was van de rechtschape principes van de grondwet zoals ze door hun bepalingen van onrechtvaardige wetten spreken *“als een draak”*, en in hun eigen ontaarde koers, zij zichzelf verklaren tot een beeld van de pauselijke regering, onder wiens wrede en knellende juk wij nog maar pas geleden waren overgeleverd; en hoewel onze heersers nu alle onrechtvaardige macht van de pauselijke hiërarchie uitoefenden door het oprichten van religieuze voorschriften door de wet met de annexatie van onrechtvaardige straffen met het gemis op het recht tot kopen en verkopen, tot de dood toe; en desondanks dat dit volk zo ver gedegeneerd was van de beginselen van oprechtheid, zoals hun misleidende wonderen en tekenen lieten zien, en de valse profeten van deze laatste dagen vormen, moet dit in verband worden gebracht met het pauselijk beest en levend geworpen worden in de poel van vuur en zwavel, zoals duidelijk voorspelt in Openbaring 13: 11-17; 19:20; maar ondanks dit trieste afwijken van de rechtvaardige principes van onze RECHTSTAAT, ademt de grondwet zelf in zijn onverminkte vorm, de lam-achtige principes van de hemelse regering, die door goddelijke aanwijzing werd opgericht. Het wordt de berg genoemd, d.w.z. Regering van de Heere (Micha 4:2), en ziet de mens in hetzelfde licht als Openbaring doet en de morele regering van God.

Het is juist zo'n regering, zoals door de profeten is voorspelt, en zoals verwacht mag worden dat God deze zal oprichten wanneer de BESTEMDE TIJD ten gunste van Sion gekomen is; wanneer deze zal verschijnen en genade toont aan Sion, door Zijn hand opnieuw de tweede maal te

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

stellen en het overblijfsel van Zijn volk hersteld uit de heidense overheersing, door hen naar een toevluchtsoord van burgerlijke en religieuze vrijheid te brengen, waar ze beschermd zouden zijn in hun recht Hem te aanbidden volgens de stem van hun eigen geweten, met niemand die hun bang kan maken.

De oprichting, verhoging en groei van deze regering wordt treffend beschreven in een paar woorden. Psalm 72:16, vergeleken met Micha 4:1-2. *“Is er een handvol koren in het land op de HOOGTE DER BERGEN, de vrucht daarvan zal ruisen ALS DE LIBANON; en die van de stad zullen bloeien als het kruid der aarde.”* In de gelijkenis van het mosterdzaad (Mattheüs 13:31-32) zien wij een zeer opvallende overeenkomst met het planten en groeien van onze eigen regering. Vergelijk samen met Ezechiël 18:22-24; Psalm 72:16; Micha 4:1-2; Mattheüs 13:31-32. **Hier is het dat de gelijkenis (Mattheüs 25:1-10) de belangrijkste vervulling heeft gehad.**

Dat de VERSTROOIIING van de MACHT van het heilige volk voltooid was en geëindigd en dat de bedeling van VERZAMELING van de volheid der tijden ingeluid was in het jaar 1798; en dat God toen opnieuw voor de tweede maal Zijn hand stelde om het OVERBLIJFSEL van Zijn volk te herstellen uit het land van hun gevangenschap, en hen VERZAMELDE uit de landen waarheen ze waren verstrooid, hebben wij duidelijk laten zien in de voorgaande delen van dit artikel. **En er is geen ander land dat beantwoordt aan de specificaties van de profetie t.a.v. de locatie en omschrijving van het land waarin ze zijn verzameld, dan het land Amerika.**

Maar sommigen zullen hierop bezwaar maken en zeggen dat zij verzameld zouden worden in het land dat God hun vaders gegeven had en verzekeren dat het niet anders is dan het oude land Kanaän en citeren Jeremia 30:3; 16:15; Ezechiël 20:38, en andere soortgelijke voorspellingen, om dit bezwaar te ondersteunen. Maar ik begrijp dat deze Bijbelcitaties niet uitsluitend verwijzen naar het oude land Kanaän: want het land dat God aan de vaders, Abraham, Izak en Jacob gaf, en hun zaad is de geheel vernieuwde aarde, het koninkrijk onder de gehele hemel. Lees a.u.b. Genesis 13:14-15; Handelingen 7:5; Hebreeën 11:8-10, 39-40; Daniël 7:27. Abraham en zijn zaad werden erfgenamen van de wereld gemaakt. Romeinen 4:13. De rechtvaardigen zullen de aarde beërven en daarop wonen voor eeuwig. Psalm 37:29.

Wij geven volmondig toe dat God uiteindelijk Abraham, Izak en Jacob zal verzamelen en al het ware zaad, het HELE huis van Israël, zelfs IEDEREEN in het land dat Hij beloofde te geven aan de vaders, dat is de gehele vernieuwde aarde. Maar wij wensen dat hier een belangrijk punt duidelijk wordt begrepen, en niet vergeten wordt, n.l. Dat er een duidelijk verschil is tussen de uiteindelijke verzameling van het HELE huis van Israël; en het herstel of verzameling van het OVERBLIJFSEL van het huis Israël uit het land van hun gevangenschap en uit de landen waarheen ze waren verstrooid. Lees a.u.b. Jesaja 11:11-12; 10:20-22; Jeremia 30:10; Ezechiël 34:11-13. Het herstel en de verzameling van het OVERBLIJFSEL is voorafgaand en de voorbereiding aan de uiteindelijke verzameling in het land van Israël dat door belofte gegeven werd aan de vaders. Op dezelfde manier als toen God Zijn hand voor de eerste maal stelde door Zijn volk te herstellen uit hun gevangenschap in Egypte, Hij verzamelde hen uit Egypte, het land van hun gevangenschap, in de woestijn om hun trouw aan Hem te bewijzen en te testen door de eis van gehoorzaamheid aan de rechtvaardige regels van Zijn morele bestuur als een VOORWAARDE en noodzakelijke VOORBEREIDING om het land Kanaän binnen te gaan en in bezit te nemen. Zie Deuteronomium 8:1-2; 6:17-18; 4:1.

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

Dus op dezelfde manier, wanneer Hij voor de tweede maal opnieuw Zijn hand stelt om het OVERBLIJFSEL van Zijn volk te herstellen, verzameld Hij hen uit het land van hun gevangenschap, de landen waarheen ze werden verstrooid en brengt hen in de WOESTIJN, waar ze de tweede maal opnieuw worden getoetst, en hun trouw wordt getest aan de eisen van gelovige gehoorzaamheid van dezelfde rechtvaardige regels van Zijn morele bestuur, als de VOORWAARDEN en noodzakelijke VOORBEREIDING voordat ze het land van Israël kunnen binnengaan, de hele vernieuwde aarde, door belofte gegeven aan de vaders. Wij zien dit geschreven in Ezechiël 20:33-38: *[Zo] [waarachtig] [als] Ik leef, spreekt de Heere HEERE: Zo Ik niet met een sterke hand, en uitgestrekte arm, en met een uitgegoten grimmigheid over u zal regeren! (d.w.z. Gedurende de 2520 jaren gevangenschap, daarna) Want Ik zal u uit de volken voeren, en u vergaderen uit de landen, waarin gij verstrooid zijt, door een sterke hand, en door een uitgestrekte arm, en door een uitgegoten grimmigheid. (zoals bij de Franse revolutie) Daartoe zal Ik u brengen in de WOESTIJN der volken, en Ik zal met u aldaar rechten, aangezicht aan aangezicht; GELIJK als Ik gerecht heb met uw vaders in de WOESTIJN van Egypteland, alzo zal Ik met u rechten, spreekt de Heere HEERE. En Ik zal ulieden onder de roede doen doorgaan, en Ik zal u brengen onder den BAND des VERBONDS. Daartoe zal Ik, die rebel zijn, en die tegen Mij overtreden, uit ulieden uitzuiveren; Ik zal hen uit het land hunner vreemdelingschappen uitvoeren, en zij zullen in het landschap Israëls NIET [weder] komen, en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.”*

Opnieuw in Micha 7:14-16: *“Gij [dan], weid Uw volk met Uw staf, de kudde Uwer erfenis, die alleen woont, [in] het WOUD, in het midden van een vruchtbaar land; laat ze weiden [in] Basan en Gilead, ALS in de dagen van ouds. Ik zal haar wonderen doen zien, als in de dagen, toen gij uit Egypteland uittoogt. De heidenen zullen het zien, en beschaamd zijn, vanwege al hun macht; zij zullen de hand op den mond leggen; hun oren zullen doof worden.”*

“... en zij zullen zeker wonen in de WOESTIJN en slapen in de WOUDEN.” Ezechiël 34:25b en ook Hosea 2: 13-14: *“Daarom, zie, Ik zal haar lokken en zal haar voeren in de WOESTIJN, en Ik zal NAAR HAAR HART spreken. En Ik zal haar geven haar wijngaarden vandaar af, en het dal van Achor tot een deur der hoop; en aldaar zal zij zingen, als in de dagen harer jeugd en als ten dage, toen zij optoog uit Egypteland.”*

Nog een tekst in Jesaja 40:1-10: *“Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. Spreekt NAAR HET HART van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden. Een stem des roependen in de WOESTIJN: BEREIDT den weg des HEEREN, maakt recht in de WILDERNIS een baan voor onzen God! Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei gemaakt worden. En de heerlijkheid des HEEREN zal geopenbaard worden; en alle vlees te gelijk zal zien, dat [het] de mond des HEEREN gesproken heeft. Een stem zegt: Roept! En hij zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn goedertierenheid als een bloem des velds. Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des HEEREN daarin blaast; voorwaar, het volk is gras. Het gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid. O Sion, gij verkondigster van goede boodschap, klim op een hogen berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg den steden van Juda: Zie [hier] is uw God! Ziet, de Heere HEERE zal komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.”*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

**REVIEW AND HERALD
28 FEBRUARI 1856 – NUMMER 22**

**DE TIJDEN DER HEIDENEN, EN DE BEVRIJDING EN HERSTEL VAN HET OVERBLIJFSEL VAN ISRAËL
UIT DE ZEVEN TIJDEN, OF 2520 JAREN VAN ASSYRISCHE OF HEIDENS EN PAUSELIJKE
GEVANGENSCHAP**

door Hiram Edson – (vervolg)

Het is in dit Amerikaanse land dat het grote lichaam van de kerk vooral haar glorierijke overwinning en welvaart, sinds 1798, heeft gedeeld. Hier was het dat de woestijn en de afgelegen plaatsen zich hebben verblijd in hen en de wildernis was verheugd en bloeide als een roos.

Het is hier dat de luide roep van voorbereiding *“Bereidt den weg des Heeren”* hoofdzakelijk is gegeven. Vanuit dit **Amerikaanse land** heeft de Adventboodschap geklonken naar elke natie, geslachten, taal en volk. Dit land en volk worden herkend aan de naam Sion, en Jeruzalem (Jesaja 2:1-3; 40:1, 9; Micha 4:1-2) van wie geschreven is (Micha 4:2) *“... want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.”* Dit is nu letterlijk vervuld in de afkondiging van de derde engelenboodschap (Openbaring 14:9-12) die pleiten voor de eeuwigheid en de verplichting van Gods tien morele voorschriften, de basis en fundament van Zijn morele bestuur.

Door Ezechiël 38:8-12 te raadplegen, leren wij het feit dat Gods volk in de laatste tonelen van de tegenwoordige dispensatie in een land wonen van on-ommuurde dorpen, die noch grendels of poorten hebben, waar ze veilig en vol vertrouwen wonen en dat zij een volk zijn dat verzameld is uit de naties, en uit vele volken naar een land dat altijd woest en verlaten is geweest, dat een onontgonnen, verlaten, barre wildernis is, maar nu bewoond wordt door een volk dat verzameld is uit de naties, en ze hebben goederen en vee en goud en zilver gekregen. Lees a.u.b. Ezechiël 38: 8-12.

Wij hebben de bestemde tijd bereikt dat het grote lichaam van Gods levende, belijdende volk gevonden wordt in een dergelijk land zoals hierboven wordt beschreven; en er is geen ander volk of land op dit moment op de bewoonbare wereld dat beantwoordt aan de bovenstaande omschrijving dan het volk en het land van dit **Amerikaanse land**.

Dit **Amerikaanse land** is altijd verlaten en woest geweest, zover als de oude geschiedenis van deze wereld betreft; een onontgonnen, woest, verlaten, barre WILDERNIS, onbekend bij de beschaafde wereld, totdat de tijd van de belofte nader kwam, toen God op het punt stond Zijn woord te vervullen, en Zijn hand opnieuw de tweede maal stelde om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen uit het land van hun gevangenschap, en hen bracht in de wildernis van voorbereiding. Het was precies de juiste tijd dat God dit **Amerikaanse continent** liet ontdekken, en zonder twijfel heeft God Zijn engel gestuurd om de geest van Columbus aan te wakkeren om deel te nemen aan deze onderneming, en leidde zijn schip over de ongebaande diepten om deze nieuwe wereld te ontdekken.

Het vreselijke en geweldige beest (Daniël 7:7,9) dat het overblijfsel verslond, verbrijzelde en vertrad met zijn voeten, dacht ook dit **Amerikaanse land** te leiden met zijn ijzeren wil; maar op de gepaste tijd verwijderde God zijn schaamteloze hoef door de **Verenigde Staten** terug te brengen van het zwaard van de **Amerikaanse revolutie zoals voorspelt in Ezechiël 38:8**, en zo opende God precies op tijd een vluchtoord van burgerlijke en religieuze vrijheid voor het

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

overblijfsel van Zijn volk om in verzameld te worden.

Uit de voorgaande overdenkingen leren wij de belangrijke waarheid dat God letterlijk het overblijfsel van Zijn volk verzameld uit de landen waar ze naar verstrooid waren, en ze letterlijk uit het land van hun gevangenschap brengt in een letterlijke wildernis van wouden, een plaats van voorbereiding vòòr dat zij het land van Israël kunnen binnengaan, de beloofde eeuwige erfenis van een vernieuwde aarde.

Het is na Jeruzalems bepaalde tijd, die eindigde in 1798, dat in de wildernis de stem van voorbereiding werd gehoord. Lees Jesaja 40:1-10. Het is ook sinds 1798 dat de stoommachine in gebruik werd genomen en werd gebruikt om spoorwegwagons voort te duwen. De profeet Nahum heeft dit voorspelt met de woorden zoals beschreven in 2:3-4: *“...de wagens zijn in het vuur der fakkels, TEN dage als hij zich BEREIDT; De wagens razen door de wijken, zij lopen ginds en weder op de straten; hun gedaante zijn als der fakkels, zij lopen door elkaar heen als de bliksemen.”* Wij zien nu deze wagens in alle richtingen door het land rijden; wij horen hun luide en schrille fluiten, en hun luide gerommel in de verte en dat zo in donder tonen vermaand dat de dag van GODS VOORBEREIDING begonnen is, en wij zijn in de wildernis, waar de luide stemmen van voorbereiding klinken, *“3 Bereidt den weg des HEEREN, maakt recht in de wildernis een baan voor onze God – 5 en de heerlijkheid des HEEREN zal geopenbaard worden; en alle vlees tegelijk zal zien, dat het de mond des HEEREN gesproken heeft. 10 Zie, de Heere HEERE zal komen tegen de sterke en Zijn arm zal heersen; zie, Zijn loon is bij Hem en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.”* Lees Jesaja 40:1-11.

Aangezien dat het overblijfsel verzameld werd uit alle plaatsen en landen waarheen ze waren verstrooid, en gebracht werd uit het land van hun gevangenschap in de wildernis van voorbereiding, rijst de vraag, *“Hoeveel grondgebied omvat hun land van gevangenschap?”* Antwoord: *“Het omvat het oude Assyrische of Babylonische, het Medo-Perzische, het Griekse en het Romeinse rijk; het omvat alle gebieden waar de zeven hoofden van de heidense overheersing hun oppermacht hebben uitgeoefend, het land Kanaän niet uitgezonderd; dus zijn wij helemaal uit het oostelijke continent verdreven naar de wildernis van voorbereiding, waarin het overblijfsel verzameld is om de weg des Heeren voor te bereiden, en recht te maken een baan voor onze God; en wij zijn dus onvermijdelijk beperkt tot het **Amerikaanse** continent.*

Er staat geschreven in Daniël 8:9 van de kleine hoorn dat het *“uitnemend groot werd, tegen het zuiden (Egypte) en tegen het oosten (Palestina ligt ten oosten van Rome), en tegen het sierlijke land.”* Uit het lezen van deze tekst maken wij op dat het *“sierlijke land”* in een ander punt van de kompas ligt dan van die genoemd worden, en moet dus gelegen zijn in het westen, en moet verwijzen naar de wildernis van voorbereiding.

Vanuit het bovenstaande is het duidelijk dat de wildernis van voorbereiding het *“sierlijke land”* is dat Daniël 8:9 noemt. **Het wordt in hoofdstuk 11:41,45 “het land des sieraads” genoemd**, en de *“berg des heiligen sieraads”* of goede land, land van verrukking of versiering etc.

In Jesaja 11:11-16 hebben wij een profetisch verslag dat God Zijn hand opnieuw, de tweede maal, stelt om het overblijfsel van Zijn volk te herstellen uit de landen van hun verstrooiing, en hen zal verzamelen en verbinden vanuit de vier hoeken van de aarde, als ze het land van hun gevangenschap verlaten wijst het kompas hen de weg van hun reis, dit wordt uitdrukkelijk vermeld in vers 14 *“TEGEN HET WESTEN”*. Er staat ook geschreven in Jesaja 59:19 *“Zo zullen zij den Naam des HEEREN vrezan van den nedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon;”* De heerlijkheid van de komst van de Zoon des mensen zal zijn *“gelijk de bliksem uitgaat van het*

“De Tijden der Heidenen” door Hiram Edson

oosten en schijnt tot het westen.” Mattheüs 24:27. Wanneer de Heere zal brullen als een leeuw, dan zullen de kinderen van de zee af al bevend aankomen. “Zij zullen bevende aankomen als een vogeltje uit Egypte, en als een duif uit het land van Assur;” Hosea 11:10-11.

Het laatste einde van Israëls ballingschap werd volbracht in het Romeinse rijk; want het overblijfsel verlieten het land van hun ballingschap en reisden naar het westen, er was geen ander alternatief voor hen dan de brede Atlantische Oceaan over te steken. Zacharia 10 voorspelt het vertrek van de scepter van het geestelijke Egypte, met andere woorden, het wegnemen van de heerschappij van de paus in 1798, en ook het verzamelen van het overblijfsel uit het land van hun gevangenschap naar Gilead en Libanon; d.w.z. de wildernis van hun voorbereiding, waarop de heerlijkheid van Libanon werd gegeven. Hij getuigt ook dat zij met verdrukking door de zee zullen gaan en Hij zal de golven van de zee slaan en Jesaja 60:9 zegt: *“Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de schepen van Tarsis vooreerst, om uw kinderen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot den Naam des HEEREN uws Gods.”* want het overblijfsel verlieten het Romeinse rijk en reisden naar het westen, en gingen door of over de zee en om hen te brengen naar dit Amerikaanse continent. Deze zuivere waarheid moet zichtbaar zijn voor iedereen. Deze verzameling van het overblijfsel uit het land van hun gevangenschap werd volbracht door de banier op te richten voor de heidenen en door op de bazuin te blazen werden de verdrevenen van Israël verenigd. Vergelijk Jesaja 11:11-12; 18:3, 7.

DEZE SERIE OVER DE TIJDEN DER HEIDENEN IS NOOIT AFGEMAAKT.